بسم الله الرحمن الرحیم

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

لنډې کیسې

پردی ماشوم

ژباړون
نجیب الله زړګی علیخیل

ketabton.com - The Digital Library

د کتاب چاري دژباړون په حق کي خوندي دي

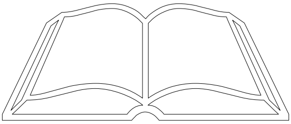

- کتاب :: پردی ماشوم
- ژباړون :: نجیب الله زړګی علیخېل
- کمپوز :: نجیب الله زړګی علیخېل
- اي مېل :: alikhailnajeeb@gmail.com
- موبائل نمبر :: 03023823974
- سیټینګ، ډیزائن :: خلیل الله تصمیم
- پوښتی :: محمود رشي
- تعداد :: 500
- خپرونکی :: سباوون پښتو ادبي ټولنه کوټه
- لومړی چاپ :: 2015 ع
- بیه :: 100

د موندلو درک : نیو کالج پبلکېشنز آرچر روډ کوټه

کتاب پلورنځی، ریګل پلازه دکان نمبر ۷ جناح روډ کوټه

ال جان پبلشرز شېراني مارکېټ عبدالستار روډ کوټه

غزنوي کتب خانه قندهاري بازار کوټه

ketabton.com - The Digital Library

تړون

د هغه سپېڅلي انسان په نوم چي د پښتو او پښتنو سره يې بې کچه مينه وه.
هغۀ خيږ بابا چي موږ ته يې سوچه پښتو را پاته ده.

خان شهيد عبدالصمدخان بابا

زړګی علیخېل

ketabton.com - The Digital Library

ډالۍ

د تنظیم ملګري لیکوال کوټي او سباوون پښتو ادبي
ټولني کوټي و ټولو ملګرو ته ډالۍ چي د دوی په صحبت کي زهٔ
دخپلي مورنۍ ژبي

(پښتو)

سره اشنا او خدمت ته يې چمتو شوم.

زړګی علیخېل

ketabton.com - The Digital Library

د زرګي ادبي سفر

افسانه یا لنډه کیسه لیکل جلا او ژباړل جلا جلا کار دی. دلته دا خبره زهٔ په دې نهٔ کوم چي ګڼې څوک به نهٔ وي په خبر، ما هسي پر دې کتاب باندي د څه لیکلو پېل له دې خبرو وکړ. ولي چي زهٔ خو نهٔ محقق او نهٔ نقاد یم، زهٔ بس تر شوق تر حده کله کله پر افسانه قلم راواخلم. لا تر اوسه مستند افسانه نګار هم نهٔ یم ولي چي زما ټول تخلیق لا شو پټو دلي دوري پروت دی. په ډرامې به مي نشر شوي خود وي.

خبره اوږده شوه، زهٔ راځم د زرګي په لور کوم چي پر مورنۍ ژبه ډېر مئین دی او د مورنۍ ژبه په خدمت نهٔ ستړی کېږي نو ځکه یې ماته هم ستړیا را اچولې ده، خو دی ملامت هم نهٔ دی، ماته یې د دوستۍ په خاطر شاید چي ووئیل چي زما پر دې ژباړلي افسانو څه را اولیکه نو دغه دی چي قلم مي باندي راخستی دی. ولي چي کله ما ژباړه وکتله، ولوستله نو د زرګي انداز د ژباړي خوند راکړی. ولي چي ما محسوسه کړه چي ما بین الاقوامي ادب او د هغه څه افسانې په پښتو کي ولوستې. زهٔ نهٔ یم خبر چي زما له دې خبري سره به څوک اتفاق وکړي او که نهٔ؟ خو زهٔ دا سند هم نهٔ غواړم. زهٔ زرګی ستایم چي د مورنۍ ژبي په لائبریري کي د زرګي یوه بله اضافه هم وشوه. ولي چي هغوی څه موده مخ کي د نظم او غزل یوه مجموعه هم مورنۍ ژبه ته ډالۍ کړې ده.

د زرګي د ژباړل شوي افسانو یا لنډو کیسو دغه غونچه ډېره په زړهٔ پوري ده. زهٔ دا لیکل نهٔ غواړم چي څو افسانې، د چا او چا افسانې دي، او زما رقم ستومانه سړي ته د کتاب په باب معلومات ولیکم او بیا هغه دعوه ګیر شي چي دغه او دغه د زرګي په ژباړل شوي کتاب کي شته، بلکه زهٔ دا غواړم چي کتاب دي ولوستل شي. او بله خبره دا ده چي د

ketabton.com - The Digital Library

دوني نامتو خلګو تخلیق ژباړل هم لویه زړورتیا ده. او بیا خو زړګي د زړهٔ په خوښه دا کار کړی دی. زړهٔ په خوښه چي کوم کار کېږي په هغه کي نتیجې ته نهٔ کتل کېږي چي آخري پای به یې څه وي. نو د زړګي د زړهٔ په غورځنګونو کي د مورنۍ ژبه بې کچه مینه په غورځنګ ده. باید چي مورنۍ ژبه ویاړ باندي وکړي. ما د مورنۍ ژبي خبره وکړه، که څوک د مورنۍ ژبي خدمتګاران یې پرله اړوي را اړوي هغوی ته اختیار دی چي نقد دي باندي وکړي.

د زړګي سره زما تعلق شته خو استعمال ډېر کم خو هغه صفتونه لري چي د ژبو د استاد، د مشرانو او و دهٔ ته ور تېر دوستانو ته عزت ورکوي، خو په خپله یې نهٔ ځني غواړي. خدای دي وکړي چي د زړګي دغه ادبي سفر دي هم تر پایه داسي ځوان وي. د زړګي دغه ژباړه پر لوستلو جوړه ده، لائبریري به په درنه هم شي او که چا د بل پردي په ثقافت رویو ځان خبرولی نو دغه افسانې د وئیلو وړ دي. پر دې به خلګ دا ومني چي پښتو، پښتون او د هغه ثقافت کلچر خو رواجونه لري، هغه ځکه چي موږ په ډیرو ځایو کي اول پښتانه یو په آخر کي دعا په عربي کوو.

په درناوي

پائیدین ګران اڅکزی کوټه

ډائیرېکټر، قدرت، ایچ ډي، ټي وي

پښتو ږغ د پښتنو

۰۷،۰۸،۲۰۱۵

ketabton.com - The Digital Library

د زرګي زيار

د ژبـاړي د اهميـت او ضـرورت څخـه څـوک انکـار نـه شـي کـولای، ځکـه چي ژبـاړه د يـوي ژبـي د ادب لپـاره داسـي ده لکـه يـو بـڼ تـه چـي د اوبـو سـره سـم امبـاره (سـره) هـم ورکـړي. د بـڼ توانـائي لا سـېوا شـي. و بـڼ تـه نوي نـوي دريڅـې را خلاصي شي چي لـه هغـه څخـه تـازه هـوا راځـي او ورسـره ورسـره نـوي خوشـبوياني د کـومي ژبـي د ادب چـي د ژبـاړو د اهميـت احسـاس کـړی دی او ليکوالـو توجـه ورکـړې ده هغـه ژبـي او ادب ته پر مخ تللو ژبو په قطار کي ليدل کېږي.

پـه خپلـه ژبـه کـي د ژبـاړو ګټـه دا وي چـي زمـوږ لوسـتونکي لـه نـورو اديبـاتو سـره معرفـي کـوي. او د هغـوی فکـري زاويـې ور پـه ګوتـه کـوي. ورسـره سـره داسـي موضـوعاتو تـه يـې پـام اړوي چـي هغـه زمـوږ لپـاره مهـم نـه وي پاتـه شـوي . بلـه ګټـه يـې دا ده چـي د هغـوی د کلتـور، ټـولنيز ژونـد ، د مينـي او نفـرت لـه رويـو څخـه يـې خبـروي. تـر څـو چـي يـو ليکـوال د خپـل چاپېريـال کلتـور او تـاريخ سـره د ګاونـډيو ژبـو او قـامونو د چاپېريـال کلتـور او پـر مـخ تللـو ژبـو د ادبي معيـار څخـه خبر نـه وي، نـۀ شـي کـولای چـي د ښـه تخليـق ښـښتن وګرځي. زمـوږ ژبـه پـه علمـي حوالـه پـه هغـه قطـار کـي ولاړه ده چېري چي ژبي اخري سلګۍ وهي. د اديبـاتو پـه حوالـه کـه څـه هـم زمـوږ ژبـه غنـي ده خـو د نـورو ژبـو د اديبـاتو لـه ژبـاړو څخـه لا تـر اوسه پوري هغه رنګه برخمنه نه ده څومره چي اړتيا لري.

د هـم دې اړتيـا لـه کبلـه ځـوان ليکـوال زرګـی عليخېـل د لنـډو کيسـو پـه ډګـر کـي خپلـه دا هڅـه کـړې ده. دا هڅـه څـومره ښـه او کاميابـه شـوې ده خـو د دۀ خلـوص او دې خـوا تـه پـام اړول دا ګـواهي

ketabton.com - The Digital Library

ورکوي چې دی د ژبې په عصري غوښتونو خبر څوک دی. دی په دې پوهېږي چې د ژبې شتمني په څه کې ده او په کوم څه باندې زیاتېدی شي. کوم څوک چې کیسه لیکي د هغوی لپاره په دې کتاب کې د اهیئت په هکله د مواد و په هکله د خیال په هکله او د تکنیک په هکله ډېر څه موجود دي.

زۀ هیله لرم چې دی به پر مخ هم دا کار هم دا رنګه جاري ساتي. ایراني ادب او روسي ادب سره سره به د نورو قامونو د کیسو سره به موږ معرفي کوي.

تر دې زیات د اهمیت وړ کار دا دی چې د خپلې ژبې کیسې هم په هغو ژبو کې وژباړي له کومو ژبو چې زړګي ژباړې کړي.

ځکه څومره چې زموږ ژبه د نورو ژبو و ژباړو ته اړتیا لري له هغه څخه زیاته اړتیا دا ده چې د دې ژبې فنپارې په نورو ژبو کې وژباړل شي. کوم مه څهره چې و نړیوالو قامونو ته د پښتانه قام ښکاره شوې ده، د هغه پر ځای به د پښتانه اولس اصل څهره رابرسېره شي. ځکه چې ادب د قام هینداره وي. چې په هغه کې د قام څهره لیدل کېږي او هینداره کله هم درواغ نه وای.

د زړګي علیخېل چې څومره تخلص ښکلی دی دومره دی ښکلی دی، هومره یې لیک ښکلی دی. د دۀ دا زیار د ستائلو وړ دی، په دې چې انتخاب یې خوندور دی.

دعا کوم چې د دۀ دا ښکلایز سفر به هم داسې جاري وي او پښتو ادب ته به نور ښائسته رنګونه هم راوړي. امین

پروفېسر ډاکټر نصیب الله سیماب
پښتو څانګه، بلوچستان پوهنتون، کوټه
۱۹،۰۵،۲۰۱۵

ketabton.com - The Digital Library

یوځو خبري

زما په مخ کې د زرګي علیخېل د افسانو ژباړل شوې مجموعه پرته ده. په دغه مجموعه کې ګردي اته افسانې ځای کړل شوي دي. په دې کې یوه افسانه (دم واپسي) له فارسي څخه په پښتو ژباړل شوې ده. چې په پښتو کي ورته د (د نجات دروازه) نوم ورکړل شوی دی. یوه د روسي ژبې د نامتو ادیب چیخوف افسانه ده چې اول ځل په اردو کې مشهور افسانه نګار سعادت حسن منټو د (خادمه) په نامه را اړولې وه او زرګي یې د (مینځې) په نامه پښتو ژباړه وړاندي کړې ده. دغه رنګه دا شپږ نوري افسانې له فارسي ژبې څخه پروفېسر فضل حق محمود پخپل کتاب (محرم راز) کې په اردو ژباړلي دي. چې زرګي یې پښتو ژباړه کړې ده.

ولې چې پښتو ژبه د ژباړو په ډګر کې تر دا وخته پوري بېخي شا ته ده. د یوې ژبې ادبي لمن هغه وخت نور پراخوالی او بشپړتیا مومي کله چې د نورو مترقي ژبو ادبي ژباړې ورکي ځای کړل شي. د ژباړې د پاره یقیناً د هغه ژبې په کره وړه، ضرب الامثالو، محاوراتو او په لوغتو پوهېدل ضروري ګڼل کېږي. په دې هکله موږ د زرګي د (پردي ماشوم) په ژباړل شوي افسانه کي له دې لاندینۍ ټکو څه اندازه کولای شو چې هغه څومره قدر و دې سمندر ته لاهو شوی دی.

ketabton.com - The Digital Library

ټکـــي؛ "مــا د لمانځــه ټکـری پــه سـر کـړی، ماشــوم مــي د لاســه ونیــوی او لــه کــوره راووتــم. زمــا زوی د درو کلــو ؤ. هغــه پــه خپلــه تللی شو بس دغه یو بد ؤ چي هغه په خپله تللی شو".

زمـا پــه خیــال " زړګــي " پــه دغــه ژبــاړو کــي دغــه یو کمــال کـړی دی، چـي د یــوه قــاري ادبــي تنــده مــاتوي او دومـره روانــي پکښــې ده چي سړی له ځانه سره بیايي.

هیلــه ده چــي نــور پښــتانه لیکــوال بــه هــم و دغــه ژبــاړو تــه متوجــه شي او د پښتو ادب لمن له نورو نورو ملغلرو څه ډکه کړي.

په درناوی

سید خېر محمد عارف... کوټه

۲۵،۰۴،۲۰۱۵

ketabton.com - The Digital Library

خپلې خبرې

د یوې ادبي فنپارې ژباړه یو داسې کټور زیار دی چې د مورنۍ ژبې د ادبیاتو په لمن کې خپله هڅه په پښتني مینه اچولی شي.

ډېر وخت مخکې مې د یو مشر لیکوال څخه دا خبره اورېدلې وه. دغه خبره مې په زړهٔ لکه د کاڼي کرښه ولګېده. او دا دی د یو څو لنډو کیسو چې زیاتره د ایرانـي ادب دي او یوه په کې د روسي ادب ده ژباړې د ملګرو مشرانو په پښتني همت او ډاډ ستاسو په لاسو کې د کتاب په شکل تر تاسو در ورسول شوې.

زهٔ دا دعوه نهٔ کوم چې ما د ژباړې په هکله چې کوم قانون یا کومه عقیده چې زموږ د ادب پوهانو تر منځ پرته ده، ما تر سره کړې ده. خو خپل زیار مې پوره پوره ورسره کړی دی چې زهٔ د ژباړې معیار قایم وساتم.

دا اوله هڅه په دې ستاسو میزان ته سپارم چې تاسو زما اصلاح او روزنه وکړئ. او زهٔ پس له دې د نورو ژبو ښه ښه تخلیقات و خپلې پښتو ته را وژباړم.

د محترم محقق او پوه ادیب سید خېرمحمد عارف صاحب او د ښاغلي پروفېسرډاکټرنصیب الله سیماب صاحب یو جهان منندویم چې د دې ژباړو په هکله یې ماته ډېره مینه او ډاډګیرنه راکړه. او د دې کتاب سریزې یې په ورین تندي او پښتني مینې اولیکلې.

ketabton.com - The Digital Library

پردی ماشوم **زرګی علیخېل**

د خلیل الله تصمیم هم منندوییم چې د دې کتاب د کتابت په هکله یې له ما سره ډېر کومک وکړ.

هیله لرم چې زما دا مانده هڅه به ستاسو په نظر ښه راشي.

نور ستاسو وخت نه اخلم تاسو و کتاب لوستلو ته پرېږدم.

ماته اجازه والسلام

په مینه او درنښت؛ ستاسو

زرګی علیخېل
سهېلي پښتونخوا کوټه اولسوالي
۲۳،۰۴،۲۰۱۵

ketabton.com - The Digital Library

پردی ماشوم

نـور نـو مـا څـۀ کـولی شـوې؟ زمـا خـاونـد زمـا د ماشـوم سره کـور جوړولـو تـه تیـار نـه ؤ....... دا ماشـوم خـو د هغـه نـه ؤ........ دا خـو زمـا د اول خاونـد ؤ چـا چـي ماتـه طـلاق راکـړی ؤ، او بیـایې بیرتـه د دې ماشـوم د غوښـتلو دپـاره مـخ هـم نـه ؤ را اړولـی...... پـه داسي حـال کـي کـه زمـا پـر ځـای بلـه یـوه وای نـو هغـې بـه څـۀ کـړي وای؟ اخـر زۀ هـم خپـل د سباوون فکـر اخسـتې وم........ کـه پـه دې خبره زمـا خاونـد ماتـه طـلاق راکـړي نـو بیـا بـه زۀ څـه کـوم؟ د دې مـا سـوا لـه مـا سـره بلـه لار نـه وه، چـي څرنګـه وي زۀ بـه لـه دې ماشـومه ځـان خلاصـوم.......... زمـا رنګـه بـې عقلـه لـه دې ماسـوا بـل سـوچ کـولی هـم نشـي........ ماتـه یـوه لار یـو ځـای هـم نـه راښـکاره کېـدو........ خېـر...... یـوه لاره خـو شـته...... زۀ بـه دا ماشـوم و یـو بې اولاده تـه ورکړم خـو پـه دې بـه څـوک دې تـه راضـي شـي؟ زۀ بـه چاتـه د خپلـي لمنـي د پـاکۍ ثبـوت ورکـوم چـي دا زمـا خپـل زویـي دی دا د حـرام او زمـا د بـد عملـۍ ثبـوت نـه دی........ یـا زۀ دا لاره نه شم خپلوی...... زما غېرت ماته دا اجازت نه راکوي.

پـه هغـه مـا ځیګر کلـه چـي مـا لـه دې ماشـومه ځـان خـلاص کـړی نـو پـه کـور کـي مـي د خپـل مـور او ګونـډیانو ښـځو تـه ټـول حـال ووئیـل. یـوې ګونـډې راتـه وئیـل چـي ولـي خـوري؟ د یتـیم خـانې واکداران څه مړه وو. خدای خبر نوریې هم څۀ څۀ راته ووئیل خو مـور مـي ډېـر پـه درد سـره دا خبـره وکـړه چـي....... زمـا خـو لـه دې خیاله لا ترا خېږي........ په دې خبره زۀ ډېره فکر منده شوم.

ketabton.com - The Digital Library

ایا ماته هم له دې خیاله ترا نه راځي؟ بیا مې مور ته ووئیل چي کشکې ما دا کار نه وای کړی....... خو اوس هیڅ کېدای هم نشي....... او به له سره تېري شوې. زۀ له خپله واکه ووتم او د ټولو په مخ کي مې چغې شروع کړې. خو دا ډېره بده خبره وه یوې ګونډي دا اووئیل چي! اوس یې مکارو او ښکو ته وګوری....... مور چي زما دې حال ته وکتل نو یې په غیږ کي ټینګه کړم او ډاډ ګیرنه یې راکړه راته یې اووئیل چي زویه! ته ځوانه یې....... د یوه ماشوم د پاره خپله ځواني مه خرابوه، او بیا دا ضروري ده چي ستا دا دویم خاوند ستا زویې نه کړي قبول. اوس هم وخت ډېر شته مخ ته دې ټول ژوند او روښانه سباوون پروت دی......... یو ماشوم پرېږده ته د ډېرو ماشومانو مور جوړېدی شې.

خو بیا هم هغه زما اول اولاد ؤ. هغه په ما ډېر ګران ؤ ماته دا کار نه ؤ پکار چي ما کړی وای....... ما خو دا کار په خپله خوښه نه ؤ کړی....... دې ماشوم زۀ هیڅکله هم نه وم ځورولې.......... ما له دۀ ځان نه خلاصوو. زما د خاوند په وار وار وئیل زۀ دې کار ته مجبوره کړم......... لاکن د هغه هم قصور نه ؤ. کله چي ما د هغه سره نکاح وتړله هغه ته دا حق ؤ چي هغه دا غوښتنه وکړي، که زۀ د هغه په ځای وای نو کېدای شي چي ما هم داسي غوښتنه کړې وای.......... هو! که زما د خاوند هم یو اولاد وای نو ما به هغه خپل اولاد ګڼلای......... خپل د اولاد غوندي به مې مینه ورکوله......... د هغه دا مطالبه خپل په ځای ټهیک وه......... لکه څنګه چي هغه اووئیل چي! زۀ د بل اولاد په دې کور کي نه شم ساتی. هغه دوې ورځي کومي چي ما د هغه

ketabton.com - The Digital Library

سره تېري کړې هم په دغه خبرو تېري شوې........ په اخري شپه تر ډېره خبري رواني وې داسي نه چي دا زموږ د میني او ارمانو خبري وې....... نا.... بلکې خبري دا وې چي هغه د بل اولاد په دې کور کي نه برداښتوو. او ما چپه خوله دا اورېدل....... اخر مي ورته او وئیل چي ته راته لاره وښایه....... ته یې یو د رملنه په لاس راکړه؟

زما خاوند اول خو تر ډېره چپ ؤ بیا یې راته او وئیل چي زما په هیڅ سر نه خلاصېږي ته پوهېږې....... دا ستا کاردی هر څه چي کوې خو دا مي وا وره زه په دې کور کي خپل اولاد لیدل غواړم د بل نه.

هغه چي هم یوه لاره په لاسه را نه کړه نو ما به څه کولی شوې...... په هغه شپه هغه زما خوا ته په مینه کتل هم نه لکه هغه چي له ما په ډېره لویه ګنا خوابدی وي........ زموږ د واده صرف درې شپې شوي وې او دا درې سره شپې په خوابدی تېري شوي وې...... هغه غوښتل چي څو مره زر کېدای شي دا ماشوم له دې کوره ورک شي. سهار چي وتی نو یې راته او وئیل چي ما بنام زه دا ماشوم په دې کور کي نه وینم. پوهه شوې.

نه پوهېږم چي څنګه زما زړه و منل حالانکې په دې کار کي زما هیڅ اراده نه وه چي زه به دا کوم.

ما د لمانځه تکری په سر کړی، ماشوم مي دلاسه و نیوی او له کوره را ووتم. زما زوی د درو کلو ؤ، هغه په خپله تللی شو بس دغه یو بد ؤ چي هغه پخپله تللی شو. دا ډېره بده خبره وه هغه اوس ژړل هم نه......... د شپې د خوبه هم نه راویښ‌ـي دی........ اوس هغه زه نه څورولم خو زه په دې کار کولو مجبوره وم.

ketabton.com - The Digital Library

د ټرام (بس) تر اډې پورې په پښو ولاړو........ ما هغه ته ځېرشوې او ښکلې جامې ورپه غاړه کړې وې. هغه جامې کومې چې زما اول خاوند زما له طلاقه څو ورځې مخ کې د ده د پاره جوړې کړې وې........ ما چې کله ده ته جامې ورپه غاړه کولې نو په خیال کې مې دا راغلو چې اې ښځې! اوس ولې دې ماشوم ته نوې جامې ورپه غاړه کوې؟ زما زړه نه و منل. ما د هغه وېښتان هم جوړ کړي ؤ هغه ډېر ښائسته ښکاره کېده ای........ په یوه لاس مې د ده لاس ټینګ کړی ؤ او په ابل لاس مې تکړی په سر ټینګ کړی ؤ. زه کراره کراره روانه وم اوس د زغرد تللو توان زما په پښو کې نه ؤ...... دا اخري وار ؤ چې د هغه لاس زما په لاس کې ؤ. دوه درې واره یې د کولچو غوښتنه وکړه خو ما به هر وار ورته وئیل چې لږ صبر شه چې په ګاډې کې کښېنو نو یې درته اخلم..... هغه زما خبره و منله.

دا اوس د یو څو ورځو مخ کې د یو اس پښې د مردارو او بو په یو ډنډ کې نښتي وې او خلک ترې را چاپېره وو هغه ماته په ضد شو چې ما په غېږ کې ورپورته کړه زه یې ګورم چې هلته څه دي؟ ما هغه خپل په اوږو کښېناؤ هغه وکتل چې د اس پښې په ډنډ کې نښتي دي له ورانه یې وینې روانې دي کله چې مې ځمکې ته کې نو یې راته او وئیل؛ مولا مولا اس وینې دی.

ما ورته وئیل هو زړګیه! هغه خپل د مور خبره نه منله ګوره چې اوس خوږ شو.

د ټرام (بس) تر اډې مې راوستی د سهار وخت ؤ په ټرامو (بسو) کې ډېر زیات خلک وو. د نیم سات انتظار وروسته په یوه بس کې ځای راته ملاؤ شو. د بس د راتګ نه مخ کې ماشوم ډېر

ketabton.com - The Digital Library

زهیر ؤ، زۀ هم ستړې وم....... هغه څو ځلي دا پوښتنه وکړه چي مولا مولا ګاډی ولي نه لاځي.... دلته سیان اخو.

او ما به هر ځل دا ورته وئیل چي اوس ګاډی راځي په ګاډي کي چي کښېنستو نو به شیان درته واخلم. په اوه (۷) نمبره ګاډي کي کښېنستو او تر مېدان شهه پوري راغلو. په ګاډي کي زما یاد دي چي ماشوم ماته وئیل چي مولا موز څیلي ځو؟

نې ولي ما ورته ووئیل! ستا بابا له.

ماشوم راته کتل خدای خبر چي په ضد او که ناخبرېې راته ووئیل چي د کوم بابا کله مولا؟

زما له وسه ووتو....... ورته په خشم شوم چي زړګیه! ته ډېري خبري کوې اوس که دي بله خبره وکړه. نو پوه شه چي شیان نه درته اخلم.

اوس زۀ فکر کوم چي د ماشوم زړۀ مي ولي ازار کړو؟

ولي مي هغه چپ کړو؟ ولي مي د هغه معصوم زړۀ مات کړو؟

کله چي زۀ له کوره وتلم نو ما له ځان سره قسم کړی ؤ چي تر هغو پوري مي دی ځای ته نه وي رسولی زۀ به دۀ ته هیڅ هم نه وایم....... زۀ به په مینه ورسره خبري کوم......... اوس ګوره څومره افسوس راځي هغه به څۀ سوچ کړی وي چي زما په خشمېدو ټوله لار غلی ؤ او د ګاډي د منشي سره په خبرو اخته شو کوم چي هغه دی د خندولو د پاره ورته قسم قسم شکلونه جوړول.

په مېدان شهه کي چي کله له ګاډي راکوز شو نو هلته هم په خندا ؤ. په مېدان شهه کي د پښې د ایښولو ځای نه ؤ....... ګیر

ketabton.com - The Digital Library

چاپېره موټري او بسونه ښکاره کېدل....... اوس نو فکر منده شوم چي په ماشوم څه وکړم؟ لږ ساعت روانه وم زما د خياله چي نيم ساعت به تېر شوی وي موټري او بسونه څه کم شول. زۀ د مېدان غاړي ته ورسېدم له جيبه مي لس (۱۰) شاهي (روپۍ) را اوويستي او ماشوم ته مي ورکړې....... هغه حيرانه پرېشانه ماته کتل ولي چي هغه تر اوسه په پيسو څۀ څيز اخستلو باندي نه پوهېدو. په مېدان کي يوه سپين ږري د خټکي زړني خرخولې........ ما ماشوم هغه خواته ولېږی. چي زۀ وګورم چي زما زړګی څه څيز اخستی شي که نۀ؟ ورشه هغه شيان واخله.

ماشوم پيسو ته وکتل بيا يې ماته وکتل هغه نه پوهېدی چي څيز څنګه اخستل کېږي....... تر اوسه ما دی په دې کارو نه ؤ پوه کړی. هغه رډ بډ ماته کتل....... توبه خدايه څنګه کاته يې ؤ داسي معلومېدو چي سم دستي به مي زړۀ له کوګله راووزي.......... زما طاقت سوکه سوکه په ختمېدو ؤ........ ما د هغۀ د کتلو تاب نه درلود...... له هغه وخته تر دا اوسه پوري پر ما څه تېر شول زۀ ښه پوهېږم.

هغه داسي راته کتل لکه چي يوه پوښتنه کوي ما د خټکي د زړنو خواته اشاره وکړه چي ورشه دا پيسې ورکړه او ورته وايه ماته زړني راکړه...... هله شاباش.

ماشوم زړنو ته وکتل او ځان يې د ژړوند وکي غوندي کړو او اووئيل چي زۀ زوني نه اخم زۀ تسمس اخم....... زۀ يې پرېشانۍ ته واچولم....... ماشوم جوړ کار را خرابوئ. خدای مۀ کړه! که هغه ژړلي وای نو ما به څه کول...... زۀ اول لا په سکروټو اوښتم....... ما په څه زيار په زړۀ ډبره ايښې وه که ماشوم ژړلي

ketabton.com - The Digital Library

وای نو ما خو خپله ناپاکه اراده پرېښې وه....... لاکن ماشوم نه ژړل زهٔ خپله وار خطا وم...... نه یم خبره څنګه مې ماشوم ته ووئیل؛ هو زړګیه! د هغه سره کشمش هم شته ورشه چې څه دي زړهٔ ته کېږي هغه پرې واخله اوس ور هم شه.

بیا ما هغه په غېږ کې واخستی تر نالۍ مې وا ړوئ بلکې د سړک (واټ) تر غاړه ورسره ولاړم......... ما د هغه لاس پرېښودو ورته مې اووئیل هله شاباش چې ناوخته دی زر څیزونه واخله او راځه.

عجبه اتفاق ؤ په دا وخت په سړک (واټ) یو موټر هم نه ؤ..... موټر خو لا پرېږده رخشه هم نه وه چې د ماشوم د لاندې راتلو خطره وي........ ماشوم دوه درې قدمه مخ ته ولاړی خو بیرته راوګرځېدئ.

مولا! مولا! هغه سله تسمس ته؟

هو زړګیه ورشه ورته وایه ماته د لسو روپو کشمش راکړه، او ماشوم ولاړی.

ماشوم د سړک (واټ) تر مینځه لا نه ؤ تللی چې د بس هارن مې تر غوږو شو..... زهٔ له ویرې راپاڅېدم او په هله مې ماشوم ته ځان ورسوو او په غېږ کې مې راواخستو....... د لېونیو غوندې تر بس پورې ورسېدم. په خولو کې لوښته بوښته شوم...... بدن مې ټول په رپا ؤ. ماشوم وئیل چې مولا څه وسو؟

زما زړهٔ راډک شو او مې ورته اووئیل چې! هیڅ نه زړګیه خدای مه که تهٔ تر ګاډی لاندې کېدې.

ژړا تر خولې راغلې وه خو ماشوم راته وئیل؛ ما چته که زهٔ تېجه منده کوم.

ketabton.com - The Digital Library

که ماشوم دا نه وای وئیلي نو زما هېر ؤ چي زهٔ د کوم کار پسي راغلي وم....... لاکن د ماشوم خبري زهٔ بیرته خپلي ناپاکي ارادې ته تیاره کړم ما د خپلو سترګو او ښکي پاکي کړي نه وې چي ماته د خپل خاوند خبره رایاده شوه.........که هغه نن ماشوم په کور کي ولیدی نو خدای خبر چي پر ما به څه قیامت راځي........ ما ماشوم ښکل کړو. دا اخري ښکلول ؤ چي ما د دهٔ په ښائسته ښائسته سرهٔ سرهٔ اننګو کړی وو. ماشوم مي په غمکه کښېنته کړو او په غوږ کي مي ورته اووئیل. ورشه دې ځلي تېز ولاړ شه او ګوره چي د ګاډی لاندي رانه شې. په سړک (واټ) دې ځلي بیا هیڅ قسم موټر یا رخشه نه وه چي د ماشوم ځني خطره وه.

ماشوم دې ځلي تېزه منډه کړه د هغه وړوکي وړوکي پښو ډېر په تیزۍ سره حرکت کولو. زه وډاره شوم چي داسي نه نوک ووهي. څنګه چي د سړک (واټ) په ابله خوا ورسېد و نو دلته زما د بدن وینه وچه شوه دا رښتیا ؤ چي ما هغه دلته د پرېښولو دپاره راوستلی ؤ....... زما په دا وخت هغه حال ؤ کوم چي د غله وي چي پر موقع نیول شوی وي......... ما ته د هغه ورځي احساس وشو په کومه ورځ چي ما د خپل اول خاوند د سدرۍ (واسکټ) جیبونه کتل هغه خاص پر موقع راغی. زهٔ په خولو کي لمده خیشته شوم او له شرمه مي سر په ځمکه ننوتو.........

ډېر په خوارۍ چي مي سر راپورته کړو نو ماشوم د زښي خرخولو والا ته رسېدلی ؤ. زما کار دلته ختم شو......... زهٔ په خپله ناپاکه کار کي بریالۍ شوې وم.......... ماشوم په خېرسره د سړک (واټ) دویمي غاړي ته رسېدلی ؤ او ما دا فکر وکړو چي

ketabton.com - The Digital Library

زما خو له اوله سره ماشوم نهٔ وٌ........ اخري ځل چي مي کله ماشوم ته وکتل نو داسي لکه پردی ماشوم چي وي ما په دې وخت کي داسي محسوسول لکه یو تور خطرناک حبشي چي ماته ګوري...... زهٔ په دا وخت کي په وېره کي مبتلا شوم او په تېزی سره تر دوو کوڅو راتېره شوم. بیا مي فکر وکړو باید چي زهٔ د کوڅو تر شا په پټه پټه روانه شم...... ډېر په ازیت سره د یوې کوڅې تر سره رسېدلې وم چي یو موټر زما تر څنګ ودرېدو، زهٔ له وېري په کپ شوم او په خیال کي مي دا راغلو چي کېدای شي چي پر چوک باندي زهٔ یو پولیس په شک من نظر لیدلې یم او کله چي زهٔ له چوکه د دې کوڅو خوا ته راغلم نو دې پولیس په موټر کي زما څاری وکړو او اوس دا دی ما نیسي.

نه پوهېږم چي ولي مي شاته موټر ته وکتل څه خلګ له موټره راکوز شوي وو او موټروان ته یې خپله کرایه ورکوله........ په ما کي بېرته ساه راغله او یو خیال هم راغی........ زر د موټر خوا ته روانه شوم په موټر کي کښېنستم او په زوره مي دروازه رابنده کړه....... موټروان له ځان سره وښېدی او موټر یې روان کړو........ په دې وخت کي زما د ټکري پلو د موټر په دروازه کي راغلی وٌ........ لاکن دومره وس نهٔ و راکي چي ما پلو راکښلی وای......... بنه د ډېر مزل وروسته چي زړه مي لږ په ځای شو نو مي په کراره د ټکري پلو د موټر له دروازې راوکښی........ په چوکۍ مي سر کښېښودی او په ارامه کښېنستم.

او د شپې تر اخره پوري ما د خاوند څخه د موټر کرایه نهٔ کړه وصوله.

ketabton.com - The Digital Library

ربنتونی عاشق

میرزا جعفر ډیر زهین او قابل طالب علم ؤ........ هغه د درس اخستلو علاوه د درس پوهني هم زیات شوق درلود........ په دې یې په هر ځای کې به یې مېخونه ایستل او په اوږدو بحثونو به سر شو........ د هغه دا ارمان ؤ چې هغه یو لوی عالم فاضل جوړشي او بیا د دولت په یوه اهمه چوکۍ باندي کښېني.......... واقعتاً هم هغه تش د یوې لوړې چوکۍ د پاره دومره درس وئیلو......... ګني که نن ورته د عام بابو یوه چوکۍ ملاوه شوې وای نو خدای خبر چې کله به یې زد کړه پرېښې وای.......... لما څخه به یې د فلسفې درس اخستی............ حالانکه د عمر په لحاظ هغه له ما ډېر کشر ؤ.... خو بیا هم موږ لکه دوه همزولي ملګري بې تکلف او خواږه ؤ....... د هغه د سوالو د ځوابو د پاره به ما ډېره وسیع مطالعه کوله....... او دا وسیع مطالعه زما د پاره هم ډېره مهمه وه.........په دې به زهٔ د دهٔ ډیر شکرګزار وم او د هغه په مرسته کولو کي ما هیڅ یوه بهانه هم نهٔ کوله.

له څو ورځو راهیسې هغه ډیر غمجن غمجن ښکاره کېدو او د عشق او عاشقۍ خبري به یې څېړلې........ په دې فکر چې داسې نه وي چې د ځوانۍ جوش دی په غلطه لار سم کړي. ما د دهٔ حوصله افزائي وکړه او یوه ورځ مې بلا تکلف ورته او وئیل چې! میرزا صاحب مهٔ شرمېږه څه چې دي راته یې او وایه؟ که د

ketabton.com - The Digital Library

و ادهٔ مسئله ده نو زهٔ به پخپله په مرکه وګرځم او د وادهٔ مسئله به در حل کړم.

هغه ما ته وکتل او د یوې سړې اسوېلی سره یې راته اووئیل چې! کشکي داسي کېدای شو............وروسته د خبرو څه دا څرګنده شوه چې دهٔ خو د فلان الدوله لور په حافیظیه کې لیدلې ده او زړهٔ یې پرې بائللی دی...... هغهٔ هم دی خوښه وي او د میني عهدوپیمان یې هم په منځ کې شوي دي....... خو د وصال هیڅ لار نهٔ معلومېږي....... ولې چې فلان الدوله د ډېر دولت څښتن دی او هغه خپله یوه نازولې لور هیڅ کله هم و یوه وړې، لڅ طالب علم ته نهٔ شي ورکولی.

زهٔ پوهېدم چې میرزا ډېر ضدي او په خبره وچ ولاړ ځوان دی..... که هغه ته خپله معشوقه نهٔ شوه ملاوه نو په ژړا ژړا به ځان و مرګ ته وسپاري...... په دې وجه زهٔ ودې صورتحال ته سنجیده شوم.......... میرزا ماته وئیلي ؤ چې زما معشوقه له ما سره دومره مینه کوي که موږ ته د پټ ملاقات ځای را په ګوته شي نو هغه بې له څه ډاره وماته د ملاقات د پاره راشي.......
کله چې ما دا واورېدل نو زما د وجود وېښتان له خوفه جګ جګ ودرېدل. او په دې فکر شوم چې د نفس شېطان یو نېک او عالم ځوان څومره په اسانۍ سره خطا باسي او بې حیائي ته یې تیار کړي.

زهٔ پټه خوله شوم.......... د میرزا رنګ ورځ په ورځ زېړ اوښتو او کمزورتیا یې هم په وجود غالبه شوې وه.......... د دهٔ په درس او بحث ومباحثې کې دلچسپي ختمه شوې وه او زموږ د خبرو دائره هم ددهٔ تر معشوقې پورې محدوده وه........... زما تر وسه چې څومره کېدای شو ما دی د دې کاره راګرځولو پوره

ketabton.com - The Digital Library

پوره کوشش اوکړو........ دی مي له هغو خطرو څه خبر کړو چي ودهٔ ته وړپېښي دي............ خو زما په خبرو به يې نور هم د عشق په سمندر کي غوټې وهلې.

میرزا چي دا وکتل چي زما هیڅوک مرسته او کومک نه کوي او نور مي هم له دې کاره راګرځوي نو بیا به له ما هم پټېدی.......... زهٔ ډېر غمجن وم چي یو ښه دوست او شاګرد مي له لاسه وځي....... ما ته داسي را معلومېدو لکه چي ما خپله د یو قابل طالب علم د پاره د درس دروازي بندي کړې. او زهٔ خپل ضمیر هر وخت په دې خبره ملامتولم....... اخر ما هم زغم له لاسه ورکړی. زهٔ را ولاړ شوم د میرزا د بېرته راوستولو د پاره د داسي ګناه په کولو اماده شوم کومه چي په یوه حال کي هم د معافي لائقه نه وه. ما میرزا ته حال ورولېږلو چي هغه خپله معشوقه زما کورته راوستی شي.

میرزا تر دوو وروځو پوري زما په کور کي مخ توروی....... لاکن زهٔ خوشحاله وم چي میرزا یو وار بیا په هغه جوش او جذبه درس ته توجه ورکوله او زهٔ به تر نیموشپو پوري د دهٔ د سوالو د ځوابو په لټولو بوخت وم.

دوه کاله دغسي تېر شول.......... میرزا به هر وخت خپله معشوقه زما کورته راوستله او د څو وروځو د نفس د تسکین پوره کولو وروسته به يې بېرته بوتله.

یوه ورځ دا خبر راغی چي د فلان الدوله لور مړهٔ شوه......... میرزا ته چي کله دا معلومه شوه نو په بد حال شو.......... کله به هغه د یو ماشوم غوندي کوم چي د مور په غېږ کي سر کښېږدي او په ژړا سر شي او کله به د هغي زمری

ketabton.com - The Digital Library

غونـدي د کـومي چـي ماشـوم زمـری بچـی کـوم (صـیاد) ښـکارزن پـټ کـړی وي د یـو وحشـیت او د درنـدګۍ انځـور بـه یـي مخـې تـه راغـی........ پـه یـوه جنـوني کېفیـت کـي بـه مبـتلا شـو....... داسي عاشق به شاید چا لیدلی وي.

سـهار مانښـام بـه د فـلان الدولـه د لـور و قبـر تـه ناسـت پـه ګـېریـان بـه یـي راړولـي ؤ........ د میـرزا د معشـوقې و ورونـو تـه حـال ورسـېدو.....یوه ورځ مـي تـر غـوږ شـو چـي د میـرزا د معشـوقې ورونـه د میـرزا پـه مـرګ پسـې دي....... زمـا پـه فکـر کـي یـوه خبـره هـم نـهٔ راتلـه چـي میـرزا پـه دې خبـره ځنګـه خبـر کـړم.... زهٔ پـه دغـه سـوچ کـي وم چـي د کـور دروازه وټکېـده...... زهٔ ور ولاړ شـوم او دروازه مـي خلاصـه کـړه........ یـوه ښـځه دبانـدي ولاړه وه او راتـه یـې اوویـل! زهٔ د میـرزا معشـوقه یـم او دلتـه ستاسـو کـره د میـرزا سره په ځو ځو واره راغلې یم.

زهٔ هـک پـک لکـه بـت پـاتې شـوم......... زر مـي د دې د ټکـري پلـو راټینـګ کـړو چـي داسـي نـه چـي ښـاپېری وي او رانـه ورکـه شي.......... مـا تپـوس ترینـه اوکـړو چـي تـهٔ خـو مـړهٔ شـوې وې؟

هغـې پـه ځـواب کـي راتـه اوویـل چـي پـه اصـل کـي زهٔ د فـلان الدولـه لـور نـهٔ یـم بلکـه زهٔ د هغـې مـړې پېغلـي د رضـاعي مـور (دایـه) لـوریـم...... مـا ځـان میـرزا تـه پـه کسـته پـه پـرده کـي کـړی ؤ........ اوس زهٔ غـواړم چـي هغـه تـه رښـتیا رښـتیا حـال اووایـم........ زهٔ د میـرزا دا حـال نـهٔ شـم لیـدی......... تـهٔ د هغـه روحـاني پـلاریـې تـهٔ زمـا پـه دې هکلـه مرسـته اوکـړه......... مـا هغـه کورتـه دننـه راوسـته او پـه کوټـه کـي مـي کښـېنوله او ورتـه

ketabton.com - The Digital Library

او مې وئیل چې ! زۀ تر څو نه یم راغلی تۀ به نۀ ځې، زۀ ځم میرزا ګورم.

میرزا ماته د حافیظیه سره نزدې په لاس راغی......... ما هغه کورته راوستو او له هغه مې پوښتنه اوکړه چې! که چېرې ستا معشوقه ژوندی وي نو څه راباندې خورې؟

هغه ماته په عجیب انداز وکتل.......... خو ما بیا خپله پوښتنه تړینه اوکړه چې! که چېرې ستا معشوقه د فلان الدوله لور نۀ وي او هغه ژوندی وي نو ستا په خیال څنګه به وي؟

د هغه سترګې رډې راوختلې......... په دې حال کې د دۀ معشوقه هم د ابلې کوټې څخه دې کوټې ته راغله او په مسکا یې ورته اووئیل چې! میرزا جانه خفه نۀ شې ما له تا سره ټوکې (شرارت) کړې وې.......... زۀ ژوندۍ یم. د میرزا د مخ بڼه بالکل غائبه شوه.......... هغه بې سوده شو.........او پر مځکه ولوېدو......... چې کله په سود کې راغی نو یې خپلې معشوقې ته اووئیل چې ځه! زۀ له تا سره مینه نۀ کوم.

څو ورځې پس مې د میرزا څخه دا پوښتنه اوکړه که ستا هغه نۀ وه خوښه نو دې داسې ولې کول؟ زۀ ستا په دې حرکت نۀ شوم پوه؟ دۀ په ځواب کې راته اووئیل چې! زما دې ستا پر سر قسم وي زما عشق رښتونی ؤ....... که داسې وخت راغلی وای نو ما به دا خپل سر هم ترې قربان کړی وای خو دا رښتیا دي چې زما د فلان الدوله د لور سره رښتونی عشق ؤ.

ketabton.com - The Digital Library

مور

هوشنګ د څلور کلو ؤ.......... د مور ناز به سهار دی د خوبه راپورته کولو او د پلار شفقت به دی ماخوستن په خواږه خوب اوده ولو...... کله چي به هغه د مکتب څخه کورته راغی نو مور به په مینه ښکلولو او پلار به د دهٔ ښکلي سرهٔ و ېښتان په مینه مینه سمولو........ دهٔ چي به د هرڅیز خواهش کولو هغه به دهٔ ته سم دستي راوړل شو........ ولي چي دی د مور او پلار یوازني نازولی زوی ؤ.

هر ماشوم فطرتي د مور سره مینه لري....... په خاصه توګه بیا چي مور هم ډېره مهربانه او مینه ناکه وي.

هوشنګ تر نورو ماشومانو ډېر زیات نازولی او موریې تر نورو مېندو ډېره بااحساسه او مهربانه وه.......... په کومه ورځ چي د هوشنګ لاس مات شو نو د مور ساه یې تر حلقه راغله............ د پلار په سترګو یې تیارې خورې شوې.......... په ټول کور کي داسي ماحول جوړ شو لکه مړی چي شوی وي.......... هوشنګ په لوبو کولو کي لږ غوندي بې احتیاطي کړې وه لاکن په کور کي سم د ویر انځور ښکاره کېدای.......... څو میاشتې هوشنګ کرار پر کټ پروت ؤ.......... په کومه ورځ چي (شکسته بند) سکیندې والا د دهٔ د لاس پټۍ له مزغي څخه خلاصه کړه نو د دهٔ لاس بالکل جوړ ؤ......... هیڅ درد یا نور تکلیف ورته نهٔ ؤ....... تر دې پېښي وروسته د دهٔ په زړهٔ کي دا احساس دومره زیات شو چي د دهٔ مور د دهٔ سره ډېره زیاته (بې کچه) مینه کوي. نو دهٔ ته هم په کار دی

ketabton.com - The Digital Library

چي په لوبو کي د احتياط څه کار واخلي.......... داسي نه چي يو ځل بيا د دۀ مور له ډېري پرېشانۍ سره مخامخ شي.

کله چي به هغه د مکتب څخه راغی او د لوبو کولو پس چي به د هر څه نه فارغه شو نو به يې د خپل د درس يو کتاب را واخست او د مور په غېږه کي به يې سر کېښود او خپل سبق به يې لوستلو........... د دۀ سترګي چي به کله د مور په څهرې ولګېدې نو په زړۀ کي به يې يو داسي اطمينان راغی لکه چي د دۀ د مور او پلار پرته په دې نړۍ کي بل بنيادم نه وي...... په خاصه توګه به يې کله چي مور ته وکتل نو به يې زړۀ ډاډه من شو..... حالانکه د پلار شفقت څه کم نه ؤ.......... خو دۀ ته د مور مينه تر هر څه مقدمه ښکاره کېده.

ولي چي د دۀ مور او پلار د دۀ د مکتب هر ضرورت ورپوره کړی ؤ. نو په دې وجه دی د مکتب په خپله ټولګه کي ډېر لائق ماشوم ؤ. او بله دا چي د دۀ په تربيه کي د دۀ مور او پلار د ډېر احتياط څخه کار اخستی نو په دې وجه دی په دې کم عمر يعني ماشوم توب کي ډېر نېک او باسعادت ماشوم ؤ.

هغه کوتره چي تل لوړ پرواز کوي چي هغه د ازادۍ او د ازادۍ د اهميت څخه ښه خبره وي........... خو هغه د ظالم (صياد) ښکاري د ارادو څخه ناخبره وي.

هغه خوږ ګفتار بلبل کوم چي د خپل ګل جانان په ياد کي په خوږو سندرو کي له عالمه بې خبره وي........... او هغه ته دا نۀ وي معلومه چي يو داسي طوفان رارawان دی او د دۀ دا ښکلی ګل چي دی په مئين دی هغه به تيت و پرک کړي.

ketabton.com - The Digital Library

کوم ماشوم چي د مور په غېږه کي يې د ميني شپې سبا کړي وي...... چاچي د مور د ميني د ډک ګفتار پرته يې بل هيڅ نه وي اورېدلي...... د خوشحالۍ او کاميابۍ پرته يې هيڅ نه وي ليدلي. هغه څهٔ خبر ؟ ولي چي د ژوند په تماشو کي څه عجيبه وېرونکي منظرې هم لېدل کېږي.

د هوشنګ مور ناروغه شوه.......... ناروغي يې دومره زياته شوه چي طبيبان هم ورته عاجزه شول.......... کومه څهره چي به د ګل ګلاپ غوندي سرهٔ وه، د زعفران په شان زېړه شوه......... هغه له نوره ډکي سترګي په کوم کي چي د هوشنګ د سترګو نورۀ هغه د يوې تتي ډيوې په څير په پړکا وې.

د شپې هوشنګ د خپلي مور و څنګ ته ناست د مور د سر د وېښتانو سره يې ځان مشغول کړی ؤ......... کله به هغه د مور زېړ مخ ښکل کړو او کله به يې لاس په خپله سينه کېښود......... دا د دهٔ په خيال کي هم نهٔ ؤ چي دی به له خپلي نيازييني مور څخه د تل د پاره جلا کېږي، او ټول ژوند به يې د مور بغېره په هجر کي تېرېږي....... خو د دې باوجود دی نن ډېر غمجن ؤ.

مور ته څهٔ پته ده چي هغه ماشوم کوم چي د مور د ميني محتاج وي او هغه د دې پاکي سپېڅلي رشتې څخه جلا کول د خدای په کومو مصلحتونو کي دی......... مور ته څهٔ معلومه ده چي بنيادم د شباب په عروج کي له دې دنيا سترګي پټي کړي او بل سل کلن ژوند کوي...... داسي بې شمېره سوالونه شته چي مور يې د ځواب په لټون يو، او داسي سوالونه به نور هم خامخا مور ته په مخه پخپل فکر کي راځي........ خو لاکن د دې سوالونو ځوابونه مور ته نهٔ معلوم دي او نهٔ به کله را معلوم

ketabton.com - The Digital Library

شـي.......... د خـدای پـه مصـلحتونو یـو انسـان نـهٔ پـوهېږي او نـهٔ به پوه شي.

د مــــور ســــتر کي پــــر هوشــــنګ وچـــي ولاړي وې..........
ناڅاپـه لکـه د تـودو اوبـو را وخوټېـدې او د هوشـنګ پـه غـم کـي وبهېـدې......... اخـري لفـظ چـي د دې لـه خـولې څخـه ادا شـو هغـه د.......... هوشنګ نوم وٌ.

هوشــنګ د مــور ســوړ وجــود ډېــر وښــوروی خــو هغــه څــه پوهېـدی چـي د دهٔ مـور اوس کلـه هـم دهٔ تـه غـږ نـه کـوي.........
هغــه نــه پوهېــدی چــي د دهٔ مــور د دهٔ د پوښــتني ځــواب ولــي نــه ورکـوي.......... هغـه صـرف دا لیـدل چـي د هغـه پـلار ژاړي او پـه کور کي ماتم جوړ دی، او د دهٔ مور په خوارہ خوب ویده ده.

کلـه چـي خلګـو اولیـدل چـي هوشـنګ د مـور د سـیني نـهٔ جـلا کېـدای او پـه ژړا یـې د ټولـو زړونـه تـر حلقـه راوسـتلي وٌ نـو یـوې ښـځي پـه زوره دی د مـور د سـیني جـلا کـړی او بلـي کـوټې تـه یـې بوتی.

خـاوره ټـول خپـل ځـان تـه غـواړي...... هغـه دا نـهٔ ګـوري چـي دا ځـوان دی کـه زوړ، رنـګ نسـل، امیـر غریـب د هیڅـا پـرواه نـه لـري.
ټـول خپـل پـه وجـود کـي رانغـاړي. د هوشـنګ د مـور اخـري ارام ګـاه هم په خاورو کي جوړه شوه.

هېرېـدل هـم د خـدای یـو عجیـب څیـز دی. کـه دا یـوې خـوا تـه لعنـت دی نـو بلـي خـوا تـه نعمـت هـم دی. کـه زمـوږ د هېرولـو عـادت نـه وای نـو مـوږ بـه هـم د خپلـو قریبـانو سـره پـه څنـګ کـي د خـاورو پـه غېږ کي په خوارہ خوب پراته وای.

ketabton.com - The Digital Library

د هوشنګ فکر د بدلولو په هکله هر چا خپل تر وسه زیار وګالی. د هر چا چي څه په وس کېدو هغه یې ورسره کول. چا به کورته بوتی او ښه ډول ډول خوراکونه به یې ورته کنېښودل...... چا به نندارتون (سینما) ته د ساتېري د پاره بوتی. خو د هوشنګ معصوم، حساس او مغموم زړه په دې ډېزونو نه خوشحاله کېدو. د فراموشی زار لا د دهٔ په زړه کي خپل تریخوالی نه ؤ ښکاره کړی چي دی دي د مور بېلتون هېر کړي...... دهٔ هر وخت د مور په بېلتون او غم کي معصومي اوښکي تویولې.

هغهٔ د دنیا د اسرار په لټون کي بوخت فلسفي چي د دې دنیا معاملات ورته د ماشومانو لوبه ښکاري د مور په مرګ به یې خامخا له سترګو اوښکي درومي. هغهٔ ماشوم چي د ژوند پنځه سپرلي یې هم لا نه ؤ لیدلي د داسي حادثې لیدلو پس څنګه به په صبر شپې سبا کوي.

د هوشنګ پلار د مال و دولت څښتن ؤ. د هېرېدلو زاریې په ختـه کي شامل ؤ....... هغه په یو کال کي خپله ګرانه مېرمنه هېره کړه، او یوه بله ښځه یې کورته راوستله......... تر کومه چي دا دویمه ښځه نه وه راغلې هوشنګ په مور پسې ډېر غمجن ؤ. نو چي کله دهٔ دا ولیدل چي د دهٔ د مور په ځای بله ښځه راغله او د دهٔ د مور ځای یې ونیوو خو د دهٔ پلار هم هغه رنګه د دهٔ سره مینه کوي نو زړهٔ یې څه ډاډمن شو.

د دهٔ دا خیال ؤ چي دا ښځه به خاص زما د مور غوندي وي. په دې به دهٔ دې ښځي ته (مورکۍ) وئیلې، او د هغه وخت په انتظار شو چي دا ښځه به هم ماته د مور غوندي بې کچه مینه راکوي.

ketabton.com - The Digital Library

دا یو داسي نفسیاتي حقیقت دی چي سکه مور د خپل اولاد روښانه سباوون او خوشحالي گوري........ خو مېره د بنزیانو سباوون تاریک گوري......... د هوشنگ چي کومه توقع د دې دویمي مور څخه وه، افسوس هغه پوره نه شوه....... دهٔ چي به څو مره دې مېرې ته ځان ورنږدې کوو هغې به هومره د ځانه لري شړلو. دهٔ د دې ښځي د میني د حاصلولو هر ممکن زیار وکښی. خو هر وار به ناکامه شو......... په یوه معصوم ماشوم کي د یوه پوخ انسان د فطرت د بدلولو صلاحیت چېري وي؟

یو ازې د وجود ناروغي انسان نهٔ کمزوره کوي بلکه زهني ناروغي هم د انسان په صحت ډېر زیات اثر اچوي......... په دې سوب د هوشنگ زهني رنځ و ملال دی د ناروغۍ سره مخامخ کړی.

اوس خو هوشنگ د اول غوندي د لوبو کولو او خوش مزاجۍ نه لري شوی ؤ......... په کور کي یې زړهٔ تنگېدو او په مکتب کي خو به سبقونه ورباندي بوج شول......... په دې وجه د کور او مکتب څه لري په یو باغ کي به پټ ناست ؤ.

نر د ښځي څخه زیاته بې وفا وختي....... د هوشنگ د پلار زیاتره وخت به د خپلي ښځي سره تېرېدو......... هغه د هوشنگ په زدکړو (تعلیم) او تربیه توجه ورکول پرېښودو.......... دا ؤ چي د هوشنگ و مېرې ته موقع په لاس ورغله او هغې به د هوشنگ مانه (شکایت) و خاوند ته کولو. یوه ورځ یې تر دا پوري اووئیل چي دا څنگه ماشوم دی چي تر اوسه یې مور نهٔ ده هېره کړې........... بس نوره زهٔ له دهٔ بېزاره

ketabton.com - The Digital Library

شـــوم......... زهٔ د دهٔ پــه زګېــروي د دې کـــور خوشــحالی نـــه شـــم برباده ولی.

پـلار بایـد چي دی په مینه پوه کړی وای خو سر لـه هغـه نـه یـې پـه دهٔ مـخ راوا ړلـو او خبښـم یـې ورتـه اوکـړو......... د ماشـوم زړهٔ معصـوم دی څـه د ډېـري جـوړ خـو نـهٔ دی......... د پـلار سـختي دی دې تــه مجبــوره کــړی چــي کــومي خبــري دهٔ پــه زړهٔ کــي ســاتلي وې هغــه یــې لــه خــولې څخــه راویســتلې او ډ بــډ یــې پــلار تــه مــخ راواړوی او ورتــه داسي ګویـا شـو چي! کلـه چي زمـا مـور ژونـدی وه نـو تـهٔ کله هم لـه مـا څخـه خفه شوی نه وې. او اوس چي زمـا مـور مړهٔ ده نو تـهٔ هر وخت لـه مـا خفـه یې......... اوس خـو تـا لـه مـا سره مینـــه کـــول هـــم پرېښـــې ده......... ماتــه د خــوراک د پــاره د وچــي ډوډی تــوکړې رارســېږي....... زمــا جــامې څیــري شــوي دي، او تــهٔ لـږ هم دا فکـر نـه کـوې؟ زهٔ چي څـومره د نـوي مـور سره مینـه کـوم دا هغــومره مــا لــري شــړي....... زهٔ چــي کلــه د هغــې و لــور ننوکی تــه ورنـــزدې شـــم هغـــه مـــا لـــه دې کـــاره را وګرځـــوي.......... بیـــا هـــم تـــهٔ ماتــه بــد رد وایـــې....... لـــه ډېـــره غمـــه د هوشـــنګ پــه ســترګو کـــي اوښــکي ښــکاره شــوې......... لــه ډېــره غمــه یــي پــه ســترګو کـــي د اوښــکو پــه ځــای وینــي راغلــې....... هغــه شــپه دهٔ ډېــره نــاکراره تېــره کــړه......... داســي لګــه چــي پــه ســکروټو یــې تېــره کــړې وي..... سهار ته یې ډېره سخته تېره وه.

یــوه میاشــت پــر بســتره پــروت هوشــنګ د نــاروغی ســره د جنــګ کولــو طاقــت بیلــو......... او یــوه ورځ چــي د ســهار ســترګه غوړېدلــه هــري خــوا تــه ګلونــو د شــبنم پــه اوبــو غســل کــړی ؤ، دلتــه پــر بســتره پــروت هوشــنګ د تــل د پــاره خپلــي نیمــي ســترګي پټــي کــړې.......

ketabton.com - The Digital Library

هغـه معصـومه غـوټۍ چـي اوس بـه ګـل کېـده او د سـپرلي پـه رنګينـو بـه ښه ښکارېده د تل د پاره و شو کول شوه.

ماسپښـين هو شـنګ د مـور پـه ښـنګ کـي خـاورو تـه وسـپارل شو چېري چي هغـه د تـل د پـاره د مـور پـه غېـږه کـي پـه خـوا ږه خـوب اوده شو.

کېدای شي چي دا د دهٔ تر ټولو لوی ارمان ؤ.

ketabton.com - The Digital Library

د نجات دروازه

له شپږو ساعتو څخه مریمه درپه دره ګرځېدله! رنګ یې داسي زیړ ؤ لکه څوک چي و زکندن ته نزدې وي...... مریمي هم خپل له لاسه ورکړی د څهرې رنګ لېري خپل منزل ته روانه وه....... د افق په ها خوا د اسمان په وسعتو کي لوېدونکی لمر د وسپني غوندي سور لکه اوس سم دستي چي د یوې بټۍ څه راوتلې وي خپل په چاپېریال کي یې نارنجي رنګ پاشی...... د مریمي رنګ هم له ډېره کمزورۍ څه تک زیړ شوی ؤ.

لمر ډېر کرار کرار د افق په پرده کي ځان پناه کولو....... له ډېرو کلو څخه د مریمي د مخ سور والی د ویني د کمۍ له سوبه په زیړ رنګ بدل شوی ؤ........ د تهران لمر هم د مریمي غوندي د خپلي څهرې بڼه بدله کړې وه.

له شپږو ساعتو څخه مریمه درپه دره ګرځېدله! د دې د دوو کالو ماشوم د دې په غېږ کي ویده ؤ....... خوب او د مور غېږه د ماشومانو د پاره د یوه جنت څخه کم نه وي........ په کوم کي چي د دوی معصومي ارواحي له دنیا و مافیا څخه بې غمه په ډېر اطمینان سره ارام کوي........ دا ماشوم که څه هم قېد ؤ خو ازاد ؤ.

اې د اسمانو او د مځکي پاکي فرشتو! تاسو معصومه ماشومان د دنیا د بې رحمه لاسونو څخه ساتی او په خپله پاکه غېږه کي ځای ورکوی.... مریمه به هم زر خپل ماشوم تاسو ته درسپاري.

ketabton.com - The Digital Library

لـه شپږو سـاعتو څخـه مریمـه درپـه دره ګرځېدلـه! لاکـن یـوه دروازه هـم د دې د پـاره خلاصـه نـۀ شـوه.......... د یـوه رحـم دل انسـان هـم لـه دې دروازو لـه شـا غـږ نـۀ راغـی........... د یـوه سـخي هـم لـه دې دروازو څخـه د خېـر لاس نـۀ راووتـی......... د هیچـا سـره دا احسـاس نـه ؤ چـي دا میـرات مـړې لـه درو ورځـو راهیسـې وږې ده او کوشـنی ماشـوم یـي هـم د لـوږي سـره پـه جنـګ دی.

د مـور زړۀ بـه تـر کومـه د وینـو اوښـکي تویـوي؟ هغـه وړې وړې تـوري سـترګي کـومي چـي د دې د زېـړ رنـګ ښائسـت وې تـر کومه به ژړېدلې؟

لـه شپږو سـاعتو څخـه مریمـه درپـه دره ګرځېدلـه! د خلګـو دې رویـې هغـه دې تـه مجبـوره کـړه چـي اوس بـه هغـه چېـري هـم د بـل در ونـۀ ټکـوي........ د هیچـا د کـور مخـي تـه بـه نـۀ ودرېـږي......... اوس بـه هغـه د هیچـا د سـر درد نـۀ جـوړېږي........ خپـل د بـې وسـۍ پـه غږ به د هیچا ارام نۀ حراموي.

هغــه د شــمیران (ښــار) د دروازې ســره پــه یــوه تــړه بانــدي کښېنسـته....... واټ (سـړک) سنسـان ؤ......... ولـي چـي یـو څـوک هـم د تهـران پـه وچ ځـان خـوړنکي یـخ کـي لـه کـوره نـه راوتـی......... بـس یـو څـو بـې کـاره مـزدوران د ښـار د دروازې سره د واټ و غاړې ته ناست د لمر د لوېدو خوني منظره یې کتله.

اوس چـي ورځ ختمـه او مابښـام پیـل شـو، نـو دوی هـم مخـامخ چینکـي هوټـل تـه ننوتـو....... د هوټـل پـرده هـم رایلـه شـوه........ د امیـد اخـري تړون هم مات شوی او د ژوند اخري دربچه هم بنده شوې وه.

ketabton.com - The Digital Library

د ژمــي ځلوېښــت ورځــي تېــري شــوي دي........... پــه دې ځلوېښت ورځو کي د يوې دقيقې د پاره هم مريمه و انګېټې ته نـۀ وه کښېنستلې......... د دې پـه وجـود کـي چـي د ځـوانۍ کـوم حـرارت ؤ دا پـه هغـه بانـدي ژونـدۍ وه....... اوس هغـه حـرارت هـم پـه سړېدو ؤ.......... د ژوند اخري بڅرکې هم په مړېدو وه.

کـه هغـه نـر وای نـو هـيڅ کلـه بـه يـې داسـي حـال نـه وای....... هغـه بـه پـه يوه هوټل يا د يو مال او دولت څښتن ځوان په حجره کي د يخـه څخـه د ځـان ژغورولـو بندوبسـت کـړی وای.......... خـو هغـه ښځه وه او هغـه هـم شـل کلنـه ځوانـه ښـځه....... د چـا پـه غېـږ کـي چـي د دوو کلـو ماشـوم ؤ......... کـوم چـي د يـوې لـهځـې د پـاره هـم د مـوره نـۀ جلا کېدو......... هغـه چېري تللې شـوه؟ پرتـه لـه هغه منزله د کوم په لور چي دا اوس روانه شوې وه.

د ژمــي ځلوېښــت شــپې تېــري شــوي دي.......... کېــدای شي چي ځلوېښت ورځـي نـوري هـم تېـري شـي......... کېدای شـي چـي سـبا يـا دا شـپږ سـاعته درپـه دره وګرځـي....... کېـدای شـي چـي سـبا يـا دا دلتـه د شـميران (ښـار) د دروازې سـره پـه لـوږه او تنده ناسته د مرګ سره په جنګ وي.

خـو دا نـا ممکنـه ده چـي د الله يـو نېـک بنـده راشـي او دا خپـل کورته بوزي.......... دا اور څنګ ته د ژوند څنګ ته.

اوس خبـره تـردې تېـره شـوه.......... تـر کومـه بـه هغـه داسـي محرومه ژوند تېروي؟ تر کومه به درپه دره ګرځي؟

پـه دغـه سوچ کـي وه چـي پـر عـين دا وخت چي د تهـران رنـګ هـم د لمـر غونـدي نـارنجي شـوی ؤ او د ايـران د غـرو شـاته پـټ شـوی ؤ مريمـي اخـري سـلګۍ ووهلـه.......... دې خپـل د ژونـد اخـري سـاه او

ketabton.com - The Digital Library

خپل د ژوند یادګار دوه کلن هغه معصوم ماشوم کوم چې اوس اوس ویده شوی ؤ د ژمي و یخو ځیلو ته یې وسپاری.

له شپږو ساعتو څخه مریمه درپه دره ګرځېدله! اخر یوه دروازه خو ورته خلاصه شوه....... هغه هم د جنت دروازه......... زهٔ په یقین نه شم وئیلی خو په دې ضرور خبر یم چې دا دروازه د نجات دروازه وه.

له شپږو ساعتو څخه مریمه درپه دره ګرځېدله! اخر په دې د حیات ابدي (د تل ژوند) دروازه خلاصه شوه.

ketabton.com - The Digital Library

زاړه چمپلان وچه ډوډی

پرون شپه زهٔ ترډېره ویده وم.......... ماپښین ته نزدې زما سترګي خلاصي شوې.......... د لمر وړانګې زما د کوټې د دربچو د شیشو څخه خپل زېړ رنګ پاشی.......... د دروازې د پردې څخه د لمر رڼا داسي ښکاربده لکه د یوې ماه جبیني مخ چي په نقاب کي ښکاري.

د تهران د مني په موسم کي نری باد، تو ند لمر او تک شین اسمانه څخه پرته بل هیڅ یو داسي شی نهٔ ؤ چي د سهار ښائست یې پیکه کړی وای..... کله چي د سهار باد د دربچې څخه زما پر مخ ولګېدی نو د خوب تهوله سستي یې راڅخه لري کړه، او زهٔ د هري ورځني کار د پاره یو ځل بیا چمتو شوم...... هم په هغه وخت لاندي په کوڅه کي یو مانوسه نارینه غږ زما تر غوږو شو

زاړهٔ چمپلان وچه ډوډی اخلو..........

څلورمیاشتي مخ کي موږ د شاه عبدالعظیم په باغ کي ناست وو....... زموږ یو ډېر محترم ملګري ته عجیبه غوندي خیال راغی، هغه وئیل چي که چېري موږ اته واړه ملګري په یوه محفل کي راغونډ شو نو ؟ دې خیال ته زهٔ په دې عجیبه وایم که زموږ رنګه دوه ملګري هم سره کښېني نو به سم د لاسه جنګ پېل شي.

دا داسي چي دوه لیکوالان یو ځای نهٔ شي کښېنستی........ د هر یوه خپله عقیده وي.......... خبر هغه ورځ خو په خبر تېره شوه ولي چي په موږ کي درې غېر کسان ناست وو.

ketabton.com - The Digital Library

په هغو کې یو نوموړی شاعر عتیق ؤ. دویم شهناز مطرب (سازنده) ؤ او دریم سیماګر انځورګر ؤ، چې په برش به یې په مړو کې هم ساه اچوله. ظاهره خبره ده چې چېرې اتهٔ فنکاران چې په هغو کې څلور لیکوالان او شاعران وي په هغه مجموعه کې به څهٔ څهٔ خبري نهٔ کېږي.

د ډوډۍ وروسته خدای خبر چې څهٔ خبره وشوه چې زما او زما د افسانه نګار ملګري دوست علي نامق تر منځ یو بحث وڅېړل شو.

د نامق عقیده دا وه چې پر انسان چې څه تېرېږي هغه د خالق او فطرت له سوبه کېږي.

زما عقیده دا وه چې اخلاق او د ژوند اساس پر تربیه باندي اړه لري........ موږ دواړو ښخې ډېري خبري وکړې. مسلسل نیم ساعت موږ خپل او د نورو ملګرو مازغه خوړلو ،خو هیڅا هم پر ځان بده نه ولګوله. ولې دوی په دې پوهېدل چې دوی هم دغسي کوي.

نامق هر قسمه دلائل او وئیل خو زهٔ خپل په خبره وچ ولاړ ټکي په ټکي مي د دهٔ د دلائلو ځواب وئیلو، اخر موږ په ډېرو خبرو کولو ستړي شو او زموږ د بحث هیڅ فیصله نه وشوه........ موږ دواړو تر منځ دا شرط کښېښودی که په موږ کې هر یوه خپله خبره سپینه کړه نو دا بل به و ټولو ملګرو ته یوه پر تکلفه مړۍ (دعوت) کوي.......... د خوند خبره خو دا وه چې په موږ دواړو کې هر یو ته دا یقین ؤ چې شرط به هغه ګټي.......... ټول لیکولان دغسي وي......... هغه ته خپله رایه بالکل سمه ښکاري او د بل رایه ورته کمزوره ښکاري.

ketabton.com - The Digital Library

هم په دغه ورځ ما ځیګر موږ په بس اډه کي ناست وو.......... ګېرچاپېره د خلکو رش وو.......... ټول خلکو موږ ته داسي کتل لکه چي دا فنکاران یا ادیبان د بلي دنیا انسانان وي.......... هو هغو خلکو ته دا حق ؤ چي هغوی موږ ته دغسي او ګوري.

موږ په خپله ګپه لګیا ؤ.......... ما وئیل چي د فردوسي غوندي طبعي او فصیح اشعار بل هیچا هم نه دي وئیلي.......... خرم، هومر ته ترجیح ورکوله.......... د عتیق صاحب بیا دا رایه وه چي که چېري موږ د پشکن د شعرو مطالعه او کړو نو دا به څرګنده شي چي د هغه کلام بهتر دی.......... رامس بیا د وکټرهیوګو د اسلوب څخه متاثر ؤ......... د نامق بیا دا خیال ؤ چي په دې ټولو استادانو کي یو هم د امرا ، والقېس پوري نهٔ شي رسېدی.......... شهناز بیا خپله سارنده راخستې وه او وئیل یې چي د بهېتوون غوندي سندرغاړي په خپل غږ کي د شاعرانه افکارو ترجماني کړې ده.......... سیماګرانځورګر بیا د خپلي دنیا د تخیل په عقیده کي وئیل چي د انساني احساساتو او جزباتو ترجماني کروز په خپل لاس جوړشوو فنپارو کي څرګنده کړې دي. هغه د خپل فن له کبله و کمال ته رسېدلی دی.

دغه خبري روانې وې چي زما سترګي په یو خېر غوښتونکي (فقیر) باندي ولګېدې.......... چي ځیري جامي په غاړه د یو کور د دروازې په پایو (سېړی) ناست ؤ.......... هم په هغه وخت زما په خیال کي یوه داسي خبره راغله چي ما فردوسي، هومر، پشکن، وکټرهیوګو، امرا، والقېس،

ketabton.com - The Digital Library

بهېتــوون او کــروز مــي د خپلــو ملګــرو څخــه را خــلاص کــړو.......
ما پر ملګرو غږ کړو چي محترمو زۀ خپل کار پېلوم.

کوم کار؟

ولــي هغــه شــرط؟ څنګــه نــامق صــاحب تــۀ فقــر تــه د دنيــا ذليلــه پيشه وايي او دا د انسان لويه بدبختي نه بولې؟

زما له بخته په دې موقع نامق انکار نه او کړو.

ماورتــه او وئيــل کــه خبــره دا وي نــو زۀ هغــه مخــامخ ولاړ فقيــر دلتــه راغــواړم او ســتا مــخ تــه پوښــتنه ځينــي کــوم.......... تــۀ بــه ګــوره هغــه بــه دا ذليلــه پيشــه پرېــږدي او بيابــه د نــۀ کولــو قــول هــم راسره کوي.

نــامق پــه زوره پــه خنــدا کي داســي راتــه وکتــل لکــه د هغــه پــه خيال چي ما شرط وبايلو.

زمــا پــر خپــل ځــان دومــري بــاورؤ ځکــه مــا د هغــه خنــدا تــه توجــه نــۀ کــړه ور او ورتــه او مــي وئيــل کــه مــا دا ثابتــه نــۀ کــړه نــو زمــا ناکــامي د نــامق د کاميــابۍ ثبــوت دی........ هغــه بــه د فقيرڅخــه هــيڅ قســم پوښتنه نه کوي.

مــا او نــامق هغــه فقيــر تــه ورغلــو او هغــه مــي د ځــان ســره دلتــه راوســتو........ما د هغــه ســره تقريبــاً شــل يــا پنځــه ويښــت دقيقــې خبــري وکــړې......... زمــا خبــرو او منطــق هغــه قائــل کــړو........... مــا هغــه تــه څــه او وئيــل دا ډېــر اوږد بحــث دی. زۀ ستاســو دښــمن نــۀ يــم چــي ستاســو مازغــه او خــورم......... تاســو يقيــن وکــړی چــي مــا هغــه فقيــر څنګــه لــه دې کــاره راوګرځــوی.......... هغــه پــه خپلــه اقــرار وکــړو چــي دا خــو ډېـــره ذليلـــه پيشـــه ده.......... ډېـــره ســـتړې او بـــې شـــرمه دنـــده

ketabton.com - The Digital Library

ده..........لـه سـهاره تـر ما ښـامه د هـر يـوه مـخ تـه لاس غـزول د چـا پـه وس دي.........کـه ماتـه اوس اوس دوه تومنـه (د ايـران روپـۍ) پـه لاس راشـي نـو زهٔ بـه يـوه عزتـدا ره پيشـه پيـل کـړم..........زهٔ بـه د کبـاړ کار پيل کړم.

مـوږ هغـه تـه دوه تومنـه ورکـړې.........هغـه سـم د لاسـه بـازار تـه ولاړی او يـو غټـه ټـوکرۍ يـې واخسـته.........څـه قـران (د ايـران پيسـې) يـې د مـخ پـه جيب کي واچولې او د ښـار پـه کوڅـو کـي په دې نارو سر شو!

زاړهٔ چمپلان وچه ډوډۍ اخلو..............

محمـد علي د دې کبـاړ والا نـوم دی.........هغـه زاړهٔ چمـپلان وچـه ډوډۍ او نـور داسـي د کبـاړ څيزونـه اخلـي او خرڅـوي يــې........هــره ورځ.......دا د دهٔ کــار دی......دا سلســله نــهٔ ختمېـدونکي سلسـله ده..........هغـه هـره ورځ زمـا د کـور لانـدي واټ (سـړک) تـه راځـي. پـه اونـۍ (هفتـه) کـي يـو وار زمـا د سـلام د پـاره کورتـه هـم راشـي..........د ټـولي اونـۍ روداد راتـه بيـان کـړي.........او پـه کومـه ورځ چـي زهٔ تـر ډېـره ويـده يـم نـو د دهٔ دا خوږ غږ ماله خوبه ويښ کړي.

زاړهٔ چمپلان وچه ډوډۍ اخلو.............

اې زمــا ځــوان افســانه نګــار ملګــرې علــي نــامق صـاحب.........هغـه سـتا پرتکلفـه مـړۍ زمـا نـهٔ هېرېږي کومـه چـي لـه ننـه څخـه څلـور مياشـتي مـخ کـي وه..........خـو تـهٔ زمـا پـه دې خوشـحالۍ نـه پـوهېږې کومـه خوشـحالي چـي محمـد علي د کبـاړ کار پيل کړو او د خېر غوښتوني څخه يې په خلاصېدو ماته راکړه.

ketabton.com - The Digital Library

لقب

تهـران یـو لـوی ښـار دی............ ښـکاره ده چـي د لنـدن او پیـرس غونـدي لـوی ښـار نـه دی.......... خـو ډېـر نومـوړي خلـګ پـه دې ښـار کـي اوسـېږي. چـي تـهٔ ځنـي نـا خبریـې......... خـو سـتا بـې خبـري د هغـه پـه اهمیـت کـي څـه کمـی نـه شـي راوستی.......... تـر ټولـو ښـه دلیـل دا دی چـي اقـا عاقـل الدولـه ډېـر نومـوړی شخصـیت دی. او تـهٔ دی نـهٔ پیژنـې........... د دې وجه دا ده چي تهران یو ډېر لوی ښار دی.

تـا خـو څـه د دې زمـه واري نـه ده اخسـتې چـي د تهـران ټـول مشـاهیر وپیژنـې........ کـه تـهٔ اقـا عاقـل الدولـه نـهٔ پیژنـې نـو پـه دې کـي د خفګـان هـیڅ خبـره نـه ده....... پـه نـړۍ کـي ډېـر نومـوړي خلـګ شـته چـي تـهٔ یـې نـه پیژنـې، او کـه پـه دې کـي تـهٔ اقـا عاقـل الدولـه هـم نـه پیژنـې نـو دا سـتا د شـان خـلاف هـم نـهٔ ده......... بلکـه تـا ځـان پخپلـه د دهٔ د لیـدلو او پیژنـدلو څخـه محرومـه سـاتلی دی......... خـو زهٔ د دې نعمـت څخـه بـې برخـي نـه یـم........... زهٔ خوش قسمته یم او تا هم په دې خبرول خپل اعزاز ګڼم.

د ناصـرالدین شـاه دبـاچهي پـه اخـري وخـت کـي یـو سـړی حـاجي علـي احمـد عطـار هـم ؤ......... کـوم چـي د خپـل دور پـه مشـاهیرو کـي شـمېرل کېـدای...... پـه هغـه زمانـه کـي ډپلومېسـي (سـفارتکاري) صـرف د میـرزا ملکـم خـان او د علـي احمـد عطـار پـه برخـه کـي راغلـې وه.......... هغـوی دا حـق درلـود چـي پـه غټـو خلګـو کـي شـمار شـي.......... کـه چېـري دوی نـن وای نـو پـه زرګونـو سیاسـت مـدارانو کـي بـه د څـراغ پـه څیـر وای........ د

ketabton.com - The Digital Library

دوی و مخ ته به د نورو اهمیت نهٔ وای......... خو په هغه وخت کي دی په شهرت کي یکي یوازې ؤ نو د شهرت ځلېدونکی تاج د حاجي علي احمد عطار پر سر کښېښود ل شوی ؤ......... د دهٔ هغه کنډی سرهٔ ډېره د خلګو د توجه مرکز وه.

د حاجي علي احمدعطار سره په ژوند کي درې ځیزونه وو.......... یو عظیم شهرت.......... دویم دکان عطاري (دعطرو دکان)......... او دریم د دهٔ چالاکه او باهوشه زویي کوم چي په هغه ورځو کي په عبد الله ګنجا (عبد الله پک) مشهوور ؤ............. خو په سوکه سوکه پر مختګ سره په اقا عاقل الدوله مشهوره شو.

دا خبره رښتیا ده چي پلار مشهور وي نو زویي به هم خامخا شهرت موندي. په دې وجه حاجي علي احمد عطار که کلیات ملکیم او مقالات حبل المتین په یاد زدکړي وو خو د ژوند لویه ارزو یې د زویي تربیه وه.......... که تهٔ وای نو په دې به مایوسه شوی وای او په زړهٔ کي به دې وئیلي وای چي دا ناممکنه ده چي عبد الله پک دې اقا عاقل الدوله شي......... خو دهٔ دا کار تر سره کړی......... دی مشهور شو. او تر دا انده چي ما او تا یې نن د شهرت تذکره کوو.

د دا حاجي علي احمد عطار کنډی ډېره کټ مټ د اوزې سره مشابهه وه......... په دې وجه الله پاک عقل هم د دې حېوان په شان ورکړی ؤ........ د دې عقلمندی کرشمه وه چي دهٔ د زویي د پاره د شهرت لار ډېر ژر وموندله.......... عبد الله پک یې په مدرسه کي داخل کړو.......... دا دهٔ د شهرت اوله ورځ وه.......... په هغه وختو کي په مدرسو کي به د هوشیاری قابلیت او شهرت طلبی تربیه ورکول کېده.......... په دې

ketabton.com - The Digital Library

سوب عبدالله پک په مدرسه کي د اولي ورځي څه د هوښیارۍ او چالاکۍ و کمال ته ورسېدو.

د مدرسې مهتمم یا ناظم په هغه خوش قسمته خلګو کي ؤ څوک چي د کیمیا په علم کي ماهر ؤ........... دهٔ به د فطرت بشرٰی (د سوني په څیر زېړ کاڼی، تانبا) د مسو څه سونا جوړوله......... چنانچه هغه د حاجي علي احمد عطار څخه عبدالله پک واخست او د څو کلو پس یې یو خراف سخن ساز(شاعر)، باهوښ دکار او تربیه شوی ځوان ورکړ.........
هغه کامل استاد و ځوانانو ته به یې د سفارتکارۍ او زمانه سازۍ درس ورکولو........... او دې څیز د ژوند هره لار خلاصوله.......... د ډېرو ځوانانو د پاره دا لار خلاصه شوې وه په هغو کي یو عبدالله پک هم ؤ.

اخر مدرسې خپل سعادت ښکاره کړی......... د دې لارې اول منزل د څلورو سوو کسانو د مرکزي جومات (مسجد) تحریک ؤ......... او دویمه مرحله د بهارستان او د جومات د سپه سالار حمله وه.......... پر دې لاره تلل دی و هغهٔ سعادت ته ورسوی کوم چي د دهٔ د پلار ارمان ؤ........... حاجي علي احمد عطار په (۱۳۲۴)هـ کي په یوه خاص موقع په حق ورسېدی.

د دهٔ په ګلستان کي و اول ګل ته لاس ورواچول شو........ تهٔ او ګوره څنګه ښائسته ګل ؤ........... یعني په دغه کال د جمادي الاخر په میاشت کي د دهٔ پر لمن د ویني یو څاڅکی ولګېدی......... اوس دا نهٔ وه معلومه چي دا د کوم بدبخت د

ketabton.com - The Digital Library

وینـــي ځـــاځکي دی.......... د بهارســـتان و مـــخ تـــه ډېـــر بـــې ګنـــاه خلګ د توپک تر ګولیو ایستل شوي ؤ.

عبد الله پک چي په دا ورځ عبد الله خان ؤ او په تهران کي پټ ؤ، کله چي مجاهدینو تهران فتح کړو نو عبد الله خان هم د اوبو له ښکمه راووت، او هغه سور ګل یې د حکومت و واکدارانو ته ښکاره کړو........... د دې وطن وګړي ډېر قدرمن دي او فوراً یې د ازادۍ د شهیدانو نومونه په ډېر افتخار سره په دوترو په کاغذو کي ثبت کړو.

د عبد الله خان نوم یې هم د دولت د نوکرانو په سرلیک کي اولیکلو....... کله چي د وزارت قانون چوکۍ تشکیل شوه نو یو سور پوښ چپړاسي یوه لفافه په لاس کي چي پر هغه باندي د وزارت داخله نخښه جوړه وه د مرحوم حاجي علي احمد عطار په محله کي د اقا عبد الله خان مجاهد پته معلومو له.

خدای خبر اقا عبد الله خان څنګه په لاس ورغی..........
یوه شانداره چوکۍ کومه چي د چار مغز د لرګیو څه جوړه په وزارت خانې کي د دهٔ په انتظار وه او د معاون د پاره یې دهٔ ته دا چوکۍ ورسپارلې وه.......... داسي هغه سور ګل په یوه ترو تازه میوه کي تبدیل شو.

د وزارت خانې و مېز ته مخامخ په چوکۍ ناست اقا عبد الله خان په دې سوچ کي شو چي د انسان د ژوند هم دوې برخې وي........... یوه هغه زمانه کومه چي د کامیابۍ په لار سهي عمل وي او دویمه هغه زمانه په کومي کي چي په زحمت او مجاهدې سره فائده لاس ته راوړل کېږي........... په اوله مرحله کي مي د فساد او بغاوت مراحل ټول تر سره کړو.......... اوس نو موقع په لاس راغلې ده چي له دې څخه

ketabton.com - The Digital Library

ګټه تر لاس کړم او خپل سباوون محفوظ کړم....... اوس هغه وطن، ازادي، قرباني، فرار، زحمت او مشقت ټول و خدای ته وسپاره او دا ځو ورځي په راحت کي تېري کړه.

ته خبر یې چي د کوم انسان ژوند په ارام او راحت کي تېر شي نو د پر لوی غنیمت دی.......... بیا هغه وخت نه راګرځي او تاریخ د غه ورځي هېري کړي. ځکه نو ماته هم اجازت راکړه چي زه هم د نورو مؤرخينو په شان اقا عبدالله خان پر خپل حال پرېږدم هغه دي د خپلي نوي عهدې څخه ګټه تر لاسه کړي لاکن یوه نکته شته چي هغه زه نه شم پټولی.......... هغه دا چي د هري زماني یو بدلون وي.......... انسان چي تر کومه وخته پسمانده وي نو پسمانده وي. او کوم وخت چي دا انسان د لویي خوا ته راشي نو د ده هر څیز او فعل د پر لوی ښکاري.......... په دې وجه د انسان خپل ذاتي نوم تر هغه وخته د پر ښه وي تر کومه چي د ده کاروان وي.......... په ایران کي چي کله یو انسان لوی شي نو بیا د ده ذاتي نوم د پاره یو قالب جوړ کړل شي چي په کوم کي د ده بزرګي راشي.......... په دې قالب کي تر لقب ښه څیز نه شي کېدای.

یو سړی چي صرف د وزارت خاني معاون وي هغه تش په نامه قناعت نه کوي. لقب د هغه ضروت وي او هغه هم داسي لقب چي د اسم با مسمٰی نه وي. داسي لقب چي مصداق ولري. داسي خو هم نه شي کېدای چي یو بزدل سړي ته موږ د بهادر الدوله لقب ورکړو.......... که موږ ورته او ګورو نو د اقا عبدالله خان د پاره د عاقل الدوله لقب پرته بل لقب نه ؤ.

ketabton.com - The Digital Library

تـا ولیـدل چـي حـاجي علـي احمـد عطـار څـومره عقلمنـد سـړی ؤ........ هغـه پـه څنګـه هوشـیاري سـره عبـدالله پـک پـه څـو کلونـو کـي دننـه دننـه اقـا عاقـل الدولـه کـړو.......... وزیـر د عبـدالله خـان د پـاره د اقاعاقـل الدولـه د لقـب سـفارش دربـار شـاهي تـه ورلېږلـی ؤ او څـو ورځـي پس د لقـب پـه خوشـحالۍ کـي د اقاعاقـل الدولـه پـر کـور د وزارت خـانې دعـوت ؤ......... لاکـن خلـک لـه دې رازه نـه ؤ خبـر چـي د ژونـد پـه هـر څیـز کـي نـرا و ښـځه، مهمـل و مسـتعمل، اصـــل و نکـــل، جزکـــل طبعـــي و مصـــنوعي یـــو فطـــري عمـــل دی........ هـیڅ یـو داسـي څـوک نشـته چـي د هغـه همـزاد نـه وي او څـوک چـي بـزرګ او د لـوړ سـپېڅلي عمـل خاونـد وي نـو پـه طریقـه کـي بایـد اول سـړی د هغـه همـزاد شـي......... د لقـب لمـن هـم دومـره پراخـه ده چـي یـو انسـان دې پـه خپـل لقـب کـي یـو عـدد منفـرد نـوی لقب اختیـار کـړي دا بالکـل ناممکنـه ده......... کېـدای شـي چـي د دهٔ هـم همـزاد وي او عاقـل الدولـه د چـا کـم نـه دی چـي د دهٔ شـریک لقـب بـه نـه وي......... لاکـن بـد بختـۍ دی د بدمرغـه سـړي شـریک کـړی.......... پـه دې کـي د دهٔ څـه لاس خـو نـه ؤ....... بلکـه دا د دهٔ د طبیعـت او فطـرت قصـور ؤ چـي د ټولـو بزرګـانو څخـه یـې حسـد او بغـض درلـود او د خپـل حسـد یـې مختلـف انځورونـه جـوړول......... پـه دې انځورونـو کـي یـو انځـور هغـه دی چـي د هغه په هکله دا مشهوره دي چي

کہ صعود ے بنو دکش نہ ہبو مل ے زپ ے است

یعنـي د اقاعاقـل الدولـه شـریک لقـب یـو داسـي شـخص ؤ چـي بالکـل د دې بـرعکس او ضـد ؤ.......... یعنـي هغـه شـخص چـي کله هم دومـره اوچتـوالي تـه نـه ؤ رسـېدلی هغـه هـم پـه دې چـي هغـه په تهران کي جعلي سکې او کاغذونه جوړول.

ketabton.com - The Digital Library

په دې ملک کې د ذریعه معاش یوه خاصه پیشه نشته.......... په دې وجه خو د خلګو سره بله لار نشته پرته له دې د جعلي سکو او کاغذو جوړول.

د پولیس په دوتر کې د القاباتو فهرست نه ؤ.......... په نړۍ کې همېشه په شهرت اعتبار کېږي.......... په دې وجه یوه شپه اقاعاقل الدوله خپل د کور په یوه کوټه کې چې هغه د دهٔ خواب ګاه وه ویده ؤ.......... نابېره یو جګ ځوان وردننه شو او کوتوالي ته یې د تللو ورته اوویل.

د دې خبرو خلاصه دا ده چې اقا عاقل الدوله دودېرش (۳۲) ورځې په کوتوالۍ کې بندي ؤ.......... لاکن د دهٔ روح یې د ازادۍ د تهمت څه مجروح کړه........ د دې مقدمې څخه خلاصون څه اسان نه ؤ.......... نه سوه څلرويښت (۹۲۴) روپۍ پر مقدمې ولګېدې او دودېرش (۳۲) ورځې یې په بندي خانه کي تېرې کړې.

اقاعاقل الدوله دا اعتراف اوکړو چې زما په زهن کې هغهٔ ورځ دهو که راغله په کومه ورځ چې ما دا لقب اختیار کړ، او که تاسو اووینی چې اقاعاقل الدوله یوه ورځ د خپل لقب څخه استعفیٰ ورکړه نو تاسو په تعجب کې کېږی مهٔ او دا استعفیٰ د دهٔ کم عقلي مهٔ ګڼی.......... د دهٔ په مازغو کې اوس هم لطیف فکرونه شته......... صرف رسماً له دې دستبرداره کېږي.

ketabton.com - The Digital Library

مینځه

د شپې........

دېرش کلنه وارکا په کراره کراره ځانګو ځنګوي چې په هغه کې یو ماشوم پروت دی. دا په کراره غږ هغه ته الله هو وايي.

الله هو للو للو، خوب دې درشي په لېمو......ویده شه لالیه ویده شه، زۀ ګوره تاته الله هو وایم.

ځانګو ته مخامخ یو شین څراغ بل دی او په کوټه کې په رسۍ باندې تور پتلون او یو څو کوچني کوچني قمیصونه راځوړند دي چې د هغو اوږده اوږده سوري پر وارکا او ځانګو باندې ننبلي.

د څراغ د بتۍ د رڼا د خوزېدو سره دا سوري هم په اتڼ اخته شي. لکه چې په تند باد کې چې پاڼې په رپېدو شي.

په کوټه کې یو داسې بې خونده بوئ خور دی لکه چې د ګوبي ښوروا یا دا کوټه د موچي دکان وي.

ماشوم په ژړا دی........ هغه هم داسې په ژړا لکه د ډېرې ژړا پس خپله پاته ژړا برقراره ساتي او هغه هم نه ده معلومه چې کله چپ شي.

خوارکۍ وارکا ته خوب ورځي........ سترګې یې له خوبه ډکې دي..... له خوبه سر ورباندې زړېږي........ په مغزي یې هم ډېر سخت درد دی..... دومره وس نشته کې چې خپلې سترګې یا شونډې وخوځوي........ سترغږي یې له ډېره ناخوبۍ د مخ په کاسه کې ننوتلې دي.

ketabton.com - The Digital Library

الله هو للو للو، ستا بلا په لویو غرو.........ویده شه لالیه ویده شه.

چمچماران په یو داسي بېسوره راګ کي مصروف وو چي ټول ماحول یې په سر اخستی ؤ.

د ځنګ د کوټې څخه د څښتن او د هغه د مېرمني د خراري غږ هم تر وارکا رارسېدی......... د ماشوم ځانګو په یوه غمجنه غږ غږېدله....... دې ټولو غږونو یو تسکین بخښونکی راګ جوړ کړی ؤ......... هم د هغو خلګو د پاره چي په خوارو خوب پر خپلو بسترو پراته وو....... لاکن په دي وخت کي دا راګونه ډېر تکلیف ده ښکاره کېدو......... هغه په دې وجه چي په دې راګو کي د وارکا ویدېدل یقیني ؤ.

که خدای مه کړه، خدای مه که وارکا ویده شو نو ددې څښتن او د هغه ښځه به د دې هډونه ورمات کړي.

د څراغ رڼا بیا په نڅا شي........ د دې په تته رڼا کي اوږده اوږده سوري په حرکت کي راشي کومي چي د وارکا د سترګو نیم خوابي او د سترګي دماغ په مخ کي په ګرد کي پټ انځورونه ښکاره کوي. اوس د دې په سترګو کي په ګرد کي پټ دا انځورونه د یوې توري وریځي شکل اختیار کړي کومي چي په اسمان کي د یو بل پسي په ګردش کي وي......... نا بیره تېز شمال راشي او دا ټولي وریځي سره ګډې وډې کړي. اوس وارکا د کیچړه ډک واټ (سړک) ویني چي پر غاړه یې د صبر وني قطار در قطار ولاړي دي او د هغو په منځ کي خلګ پر وږو بوجۍ اخستي ډېر په ضعیف انداز روان دي.

ketabton.com - The Digital Library

هم په هغه وخت دا ټول خلک سره د خپلو بوجیو په دې کیچړ کي ولوېږي.

تاسو ولي وغورځېدی؟ ....وارکا د دې خلکو څخه پوښتنه اوکړي.

هغوی ځواب ورکړي چي ! د ویدېدلو د پاره.

د دې خبري سره سم هغوی ټول په خواږه خوب ویده شي...... بلي خوا ته کارغان او کورکوتان (چیل،د باز په شان مرغه) د برق (بجلۍ) پر تارو ناست د ماشومانو غوندي پر دې خلکو باندي نارې وهي.

الله هو للو للو ، ویده شه لالیه ویده شه............. وارکا د ځان سره زمزمه کوي او هغه خپل وجود په یوه کیږدۍ کي اوویني چېري چي د دې مرحوم سپین ږری پلار پر مځکه پروت له درده یې زګېروی خېژي.

دومره درد چي له خولې څه یې تش اف، اف، اف خېژي.

د دې مور پلیو ګیویا په کور کي نشته............ هغه تللې ده او ښځنتن ته حال ورکوي چي یافین مري.

ډېر وخت اوشو تر اوسه نه ده راغلې باید چي په دومره وخت کي هغه راغلې وای.

وارکا انګېټۍ ته نزدې ناسته د پلار زګېروی اوري......... هم په هغه وخت د کیږدۍ څه دباندي د موټر غږ راشي......... یو ځوان ډاکټر کیږدۍ ته راننوزي......... د تیارې په وجه د هغه مخ سم نه معلومېږي......... وارکا د ډاکټر صرف دا الفاظ واوري چي ! ړنا جوړه کړی.

ketabton.com - The Digital Library

پلیوګیویا د مومباتۍ پسې ګرځي........ یوه دقیقه په دې انتظار په ډېره خاموشۍ تېره شي........ دفعتاً ډاکټر خپل د جیبه څخه مومباتۍ را اوباسي او روښانه یې کړي.

محترمه دا هم داسې روښانه پرېږدی زهٔ اوس راځم.......پلیوګیویا ډاکټر ته دا خبره اوکړي او له کیږدۍ څخه دباندې اووزي.

د مومباتۍ کوچنۍ ټوټه له کیږدۍ څخه دباندې پیدا کړي او را یې وړي.

نابیره د یافین سترګي رڼې را اوخېژي لکه هغه چې د ډاکټر او کیږدۍ پرته یو بل خاص څیز ویني.

محترمه په کومو سوچونو کې یې؟ له کومه راهیسې په تکلیف یې؟ډاکټر له دهٔ څخه پوښتنه وکړه.

ډاکټر صاحب! زهٔ مرمه........زما وخت رانږدې دی........ لږ سات پس به زهٔ له دې ژونده خلاصېږمه.

بد مرغه خبري مه کوه....... موږ دا یو ستا درملنه کوو.

په دې ښه عمل موږ غریبان ستا مننه وو........ داسې معلومېږي لکه مرګ چې راشي او بیا له دې څخه ځان بچول....؟؟

ډاکټر تر نیم ساعت پوري د یافین د کتلو وروسته ورته اووایې چې دا قصه زما تر وسه تېره ده....... تهٔ داسې وکړه تهٔ لوی روغتون ته ولاړ شه...... هلته ستا درملنه کېدای شي...... زر ځه...... اول هم ډېر ناوخته شوی دی....... داسې نه چې د روغتون زمه واران ویده وي. ...... خېر ته د دې غم مه کوه ...... زهٔ یوه پاڼه درلیکم........ اورې که نا ...؟

ketabton.com - The Digital Library

مننه ډاکټر صاحب .... خو دی دومره لېري څنګه په پښو ولاړ شي؟ زموږ سره داسي ربړی (کراچی) هم نشته .... پلیو ګیویا دې ځوان ډاکټر ته په عاجزۍ سره اوو ایي.

تاسو هیڅ غم مه کوی...... زۀ ستاسو څښتن ته وایم هغه به تاسو ته د اس ټانګه راولېږي.

د ډاکټر د تلو سره سم مومباتیۍ هم مړۀ شي.

بیا هغه د اف،اف غږ تر غوږو شي...... نیم ساعت پس و کیږدی، ته نږدې د اس ټانګه اودرېږي.

دا ټانګه د یافین څښتن د یافین د پاره رالېږلې وه چي هغه روغتون ته پکي ورسوي.

یافین روغتون ته تللی دی........ اوس نو ورځ هم ده......... پلیو ګیویا پر کور نشته ولي چي هغه د یافین پوښتني ته روغتون ته تللې ده.

یو ځای د ماشوم د ژړا غږ راشي. وارکا بیا په زمزمه شي.

الله هو للو للو ، ویده شه زما لالیه...........

په دې وخت کي پلیو ګیویا بېرته راشي........ په سینه د صلیب نخښه جوړه کړي او وارکا ته په ډېره همدردۍ او کراره دا اوو ایي چي! تر ماخوستنه خو ډاکټرانو دی جوړ کړو خو سهار په سپېدو کي د خپله روح و خدای ته وسپارله........ خدای دي د دۀ روح ښاده لري....... هغو وئیل چي ډېر ناوخته مو روغتون ته راوړی....... په کار داۀ چي وختي مو راوړی وای.

د دې اورېدلو سره سم وارکا په چغو سر شي....... دفعتاً په دا وخت کي یو ځوک د دې پر سر داسي وار وکړي چي د دې تندی د ونې سره ولګېږي.......کله چي دا سترګي خلاصي کړي نو مخ ته ور ته خپل څښتن پاپوش ولاړ وي.

ketabton.com - The Digital Library

بـــې شـــرمي........ ماشـــوم ژاړي او تـــهٔ کـــراره ویـــده یـې.......... پاپوش د دې خبري سره سم د وارکـا پـه سـر چپلاخـه ورسره کړي.

وارکـا سـر وشـوروي او بیـا ځـانګو ځنګـول پیـل کـړي........ بیا د هغې د خولې څه د الله هو للو للو غږ راوزي.

پـه کوټـه کـي د رڼـا خـال او سـوري داسـي لکـه چـي وارکـا تـه سـر ښـوروي..... لـږ سـات پـس بیـا هغـه تـول خیـالات د وارکـا پـر دمـاغ قبضـه وکـړي........ اوس بیـا هغـه د کیچـړه ډک واټ (سـړک) ویني چي په هغه باندي د بوجیو والا خلـک پـه خـواره خـوب ویـده دي.......... د وارکـا پـه زړهٔ کـي هـم راشـي چـي داهـم لـږ سـات د دې خلګـو پـه څیـر بایـد چـي ویـده شـوې وای خـو د دې مـور پلیوګیویـا د دې سـره ده.......... هغـه دا پـه مـخ پـوري وهـي...... دوی دواړي د روزګار په لټون د ښار خواته رواني دي.

د خـدای د پـاره مـوږ تـه یـو څـه خېـر راکـړی........ د خـدای د پاره زموږ مرسته وکړی.

د دې مور و هر چا ته لاس غزوي.

ماشـوم دلتـه راوړه....... یـو مانوسـه غـږ د دې تـر غـوږو شـي...... ماشـوم دلتـه راکـړه... بیـا هغـه غـږ د دې پـه غـوږو ولګېږي. ...... تهٔ اورې که نه بدبختي جینۍ....؟

پـه دې غـږ وارکـا جسـته را وغـورځي. هغـه دا معلومـول غـواړي چـي قصـه څـه ده. نـهٔ هغـه واټ (سـړک) شـته، نـهٔ د دې مـور او نـهٔ هغـه خلـک د کومـو چـي د دې مـور خېـر غوښـتی..... کـه څـوک شـته نـو د دې څښـتنه، چـي هغـه هـم و ماشـوم تـه د پیـو (شـېدو) د ورکولو د پاره راغلې ولاړه ده.

ketabton.com - The Digital Library

وارکا په دې انتظار ولاړه ده چې څښتنه ماشوم ته پئي ورکړي نو دا به يې بېرته ويده کړي.

له دربچو څه رڼا په ګړځ کې پټه بنکاري....... په کوټه کې د جامو سوري او د رڼا خال هم په زېړ رنګ اوړي.

لږ سات پس سهار شي.

دا واخله يو يې سه...... ټوله شپه يې ژړل........ دا سې معلومېږي لکه کوډې چې په شوي وي.

وارکا ماشوم په ځانګو کې پرېباسي او د ځانګو ځنګول پيل کړي..... د رڼا خال او سوري تقريباً ختمې شوي دي.،،،،،، په کوټه کې يو داسې څيز هم نشته چې د دې پر دماغ قبضه اوکړي......... خو دا ويدېدل غواړي.

وارکا خپل سر د ځانګو پر يوه څوکه کښېږدي......... هڅه يې دا وي چې خوب ورله را نشي......... خو چېري..... د هغې سترګې سره ورځي او وار په وار درنېږي.

وارکا په انګېټې کې کوئله واچوه.........هغه د دروازې څه د څښتن غږ واوري.

اوس نو وخت راغې چې وارکا د کور د کار د پاره ولاړه شي. هغه ځانګو پرېږدي او ګودام ته منډه کړي. اوس هغه لږ خوشحاله ده ولي چې د بدن حرکت د خوب غلبه کموي.

په انګېټې کې د کوئلې د اچولو پس هغه دا محسوسه کړي چې د هغې د مخ تازګي هم ورو ورو بحالېږي.

وارکا سماوار تود کړه........ د دې څښتنه پر دې غږ کړي.

وارکا زر زر د لرګيو کوچني توکړې ماتول پيل کړي....... دې ته يې لا ترا اوسه اورنۀ دی اچولی چې يو تازه حکم يې ترغوږ شي.

ketabton.com - The Digital Library

وارکا د څښتن غټ بوټان صفا کړه.

هغــه غــټ بوټــان راواخلــي او لانــدي پــر فــرش بانــدي کښــېني....... پــه دې ســوچ کــي چــي څــومره بــه ښــه وای چــي لــږ ســاټ د پــاره پــه دي غــټ بــوټ کــي مــي ســر ننــه ایســتلی وای او لــږ خوب مي کړی وای.

یــو دم بوټــان لــوی شــي او پــه کوټــه کــي و دېوالــو او چــت تــه ورســېږي..... د وارکــا د لاس څخــه بــرش ولــوېږي........ خــو هغــهٔ پــه هغــه وخــت ســر تــه ځنــډ ورکــړي. خپلــي ســترګي خلاصــي کــړي او پــه کوټــه کــي و هــر څیــز تــه داســي وګــوري چــي هغــه د دې پــه ســترګو کي حرکت ونهٔ کړي.

وارکــا پــایې (ســېړۍ) ومینځــه..... داســي خیرنــي پــایې چــي ګــراک یــې اووینــي نــو بــه څــهٔ فکــر کــوي. زهٔ خــو پــه دې شــرمېږم..... د څښتني غږیې تر غوږو شي.

وارکــا د پــایو (ســېړیو) ســره ســره ټــولي کــوټي هــم صــفا کــړې. د دویــم ســماوارد تودلــو پــس دکــان تــه منــډه کــړي........... دې تــه هلتــه ډېــر کــار پــروت دی..... د دې د پــاره یــوه یــوه دقیقــه قېمتــي ده........ تــر دې بــه بــل تکلیــف ده کــار نــهٔ وي چــي پــه اشــپز خانــه (بــاورچي خانــه) کــي و الوګــانو (پټــاټو) تــه کښــېني او هغــه ریــزه کوي.

د وارکــا ســر بیــا درونــد شــي.......... الوګــان (پټــاټې) د دې پــه مــخ کــي نڅــا کــوي. چــاړه د دې د لاســه ولــوېږي.......... پــه دې وخــت کــي د دې پــه غــوږو کــي د څښــتني غــږ راشــي چــي د دې پــه څنګ کي ولاړه غږېږي.

ketabton.com - The Digital Library

ټولــه ورځ جــامې وينځـــل، لوښـــي صـــفا کـــول، ډوډۍ او کتـــغ پخــول د الوګانو (پټـاټو) د رېـزه کولـو غونـدي تکليـف جـن دی. کلـه کله خو له دې کاره څخه تنګه وارکا په وچه ځمکه ويده شي.

ورځ تېره شي......

د دربچـو څـه د تيـاره ليـدلو سـره سـم وارکـا خپـل د سـر ټېکونـه ټينـګ ونسـي. هغـه هـم لکـه يـو چـا چـي تراشـلي وي. ...... اوري ....خو نځۍ چي ولي نه پوهېږي.

د مابنـام تيـارې د دې د پـاره د خـوب زېـری راوړي. خـو لـه بـده مرغه لږ سات پس مېلمانه راشي.

وارکـا سـماوار تـود کـړه......... د دې ښبنـتنه پـه جـګ غـږ د ې ته حکم ورکړي.

پــه اصــل کــي ســماوار کــوچنی دی.......... د مېلمنــو د پــاره پنځه شپږ واره تودېږي.

وارکا ورشه په منډه درې بوتله بئير (شراب) راوړه.

وارکـا پـه دې خيـال چـي پـه منـډه بـه خـوب رانـه وتښـتي يـوه تېـزه منډه واخلي.

وارکـا دودکـا (د روسـي شـراب يـو قسـم) راوړه..... وارکـا د بوتــل د خلاصـولو اوزار راوړه....... وارکـا دا جامونـه خـو لـږ صـفا کړه.

خېــر اخــر مېلمانــه هــم رخصــت شــي.... د کــوټې رڼــا ګــل کــړي..... د دې ښبنــتن او ښبنـــتنه دواړه د ويدېــدو د پـــاره خپلـــي کوټې ته ولاړ شي.

وارکا ځانګو ځنګوه......... دا د ښبنتني اخري حکم وي.

ketabton.com - The Digital Library

د انګېټۍ په بخارۍ کي چمچماران بیا هغه بې سوره راګ پیل کړي. د رڼا خال او د جامو سوري بیا د وارکا په مازغو قبضه کول غواړي.

ویده شه زما لالیه ویده شه....... دا بیا هغه زمزمه پیل کړي..... ماشوم په چغو شي. په ډېرو چغو سترۍ شي. وارکا بیا هغه د کیچړه ډک واټ (سړک) ویني. هغه د بوجیو والا خلګ، خپل مور پلیو ګیویا او پلار یا فین ویني..... هغه دا د ګړځه ډکه انځورونه ښه پېژني او ښه پرې پوهېږي........ خو نیم خوابي د دې لاس او پښې تړلي دي....... کوم چي د دې په زړۀ یو بوج اچوي. هغه په دې نۀ پوهېږي چي دا کوم طاقت دی.......... د دې طاقت د لیدلو په هڅه کي دا شا وخوا اوګوري.......... هغه هم په دې چي د دۀ له لاسه څخه ځان خلاص کړي. خو بې فائدې..... اخر کار د دې لټون څخه تنګه راشي. هغۀ د هغه وخت په لټون کي خپل ټول توان پکار راولي.

د رڼا خال او د جامو د سورو پرته هغه خپل دښمن پیدا کړي...... چي د دې د ژوند د سکون د لاري ازغی ۀ.

هو....... هغه ماشوم

هغه په خندا شي چي دومره اسانه کار د دې په خیال کي اول ولي نۀ راغلی.

د رڼا خال، سوري او چمچماران هم ورته په مسکي کي متحرک شي.

دا خیال د وارکا په دماغ بالکل قابض شي. .... د چوکۍ څه راولاړه شي.... بغېر د سترګو د رپه یو مهم ځیز ته ګوري او په کوټه کي ګرځي را ګرځي.

ketabton.com - The Digital Library

هغــه خوشــحاله ده، او دا خيــال د دې خوشــحالي يــو پــه دوه کــوي. ...... د لــږ ســات پــس هغــه چــي د دې پښــې او لاســونه يــې تړلي دي........ موجود نه وي.

د ماشوم د مرګه پس، خوب.....خوب......خوب

د رڼــا خــال تــه پــه مســکا شــي........ ســترګي او د لاســونو ګــوتي يــې پــه رپيــدو شــي او کــرار کــرار د ماشــوم د ځــانګو خــوا تــه روانه شي.

د ماشــوم د قتلولــو پــس دا فــوراً پــه ځمکــه پرېــوزي......... لــه ډېره خوشحالۍ په خندا شي چي اوس به په ارامه خوب وکړي.

لږ سات پس هغه په خوارږه خوب ويده شي.

د مرګ په خوب ويده شي...................

ketabton.com - The Digital Library

بزرګ غویی

د نیل د سیند په غاړه یو ځوان بزګر خپل غویی څروو......... د دهٔ د دې غویي سره بې کچه مینه وه......... دا غویی د دهٔ د روزۍ ذریعه او د ژوند ملګری ؤ..........دې ځوان بزګر له لیري څو خلک اولیدل چې د دهٔ پر خوا راروان وو......... کله چې هغه نزدې راورسېدل نو دا معلومه شوه چې دوی د اوزیرس دیوتا (د لمرخدای) منونکي دي.......... کاهن (د دې عقیدې عالم) چې کله غویي ته پام شو نو د غویي خوا ته راغی.......... د هغه جائزه یې واخسته......... غاښونه یې ور وشمارل او بیا نابره دا راغلي خلک په سجده پرېوتو......... بزګر چې دا اولیدلو نو حېران شو چې دا څهٔ کیسه ده؟ کله چې هغوی د سجدې را پورته شو نو یې بزګر ته اووئیل.چې!

اې ځوانه! تهٔ ډېر خوش نصیبه یې.......... د لمر خدای تاته یو بې نظیره (چې مثال نهٔ لري) نعمت درکړی دی......... تا ته د بزرګ خدای غویي (ایبس) ملګرتیا حاصله ده.

زهٔ ستاسو په خبره نهٔ شوم پوه؟ بزګر په حېرانۍ ورته اووئیل.

موږ د بزرګ غویي ایبس خبره کوو کوم چې دا وخت له تا سره دی.

لاکن د دې غویي نوم خو داسو دی.

بچیه ! په خبره ځان پوه کړه.......... تهٔ نهٔ ګورې د ایبس د تندي نور؟ د دې بزرګ غویي شجره نسب د زرپشته پس د لمر و

ketabton.com - The Digital Library

خدای ته رسي....... مور له ډېره مودې راهیسې د دې پسې ګرځېدو......... اوس د خدای شکر دی چي د دهٔ دیدار مو نصیب شو.

دا تاسو څهٔ وایست؟ داسو د لمر د خدای اولاد نهٔ شي کېدای......... د دهٔ موریوه عامه غوا ده، او د دهٔ پلار اوس هم زموږ په کلي کي ژوندی دی.

چپ شه بې ادبه! زما د خیاله چي ځان نهٔ دی دربانده ګران.........پام کوه که دي د بزرګ غویي ایبس په شان کي ګستاخي وکړه نو درته ښه به نهٔ وي.

زهٔ رښتیا وایم، داسو یو عام غویی دی...... تاسو خامخا دی بزرګ ګڼئ.

ښه! نو تهٔ په خبره سر نه خلاصوې، موږ بزرګ ایبس وتا ته نهٔ پرېږدو، که د ځان خېر غواړې نو په پټه خوله له دې ځایه ولاړ شه.

د دې خبري سره سم کاهن (عالم) غویی روان کړو....... بزګر چغي وهي چي داسو له ما مهٔ بیایاست، دا زما د روزۍ وسیله او د ژوند ملګری دی.

د ایبس غویي غوجل یې د ناوې رنګه ښائسته کړی ؤ......... د لمر خدای پخپله خپل په وړانګو د دې غوجل (چي دا وخت عبادت خانه وه) ښائست یو په دوه کړی ؤ......... د عبادت خانې عالم او نور ملازمان بزرګ غویي ته یې غسل ورکوو.

کم بخت داسو هم په معتبره غوجل کي ولاړ داسي یې دې خلګو ته کتل لکه چي دی دا پوښتنه کوي چي............ تاسو زهٔ چېري راوستم؟

ketabton.com - The Digital Library

یو ملازم د پیو (شېدو) ډک لګن د دهٔ په مخ کې کېښود ی....... داسو تولي پئی (شېدې) چتې (صفا) کړې.
ملازم اوو ئیل ! چې تو به څو مره سیوک (وړی) غویی دی............... تولي پئی (شېدې) یې چتې (صفا) کړې.
د دهٔ ملګري په خندا کې ورته اووئیل ! چې ولې به یې نه چتوي......... نوی نوی د لمر د خدای اولاد جوړ شوی دی........... پخوانی عادت یې لا تر اوسه نهٔ دی تللی.
ملازم په سنجیدګی سره ! یاره اوس نو د دوی څخه څوک دا پوښتنه وکړي چې د غويي عبادت کول د کوم ځای عقل مندي ده.
ملګري یې ورته اووئیل چې ! ورورہ بله وار داسي خبره تر خولې ونهٔ باسې، که چا واورېدل نو خېر به دي نه وي.
ملازم بیا اووئیل ! نا یاره، دا واقعي د سوچ خبره ده........ د دې قسمه عملیاتو څخه ساده خلک خرهٔ جوړول څهٔ معنا لري؟
یو عالم دا خبري اورېدلې، هغه د دوی څنګ ته راغی او په ځواب کې یې ورته اووئیل ! چې تاسو زموږ په مصلحتونو نهٔ پوهېږی........ دا وخت نیم مصر زموږ په لاس کې دی........ لوی لوی شاهان موږ ته باج (ټېکس) راکوي.......... خبر یې دا ولي؟
ولې چې اولس تو هم پرست دی......... که اولس راپورته شي، د علم رڼا وي خورې کړي، جهالت ختم کړي نو په دوی او موږ کي څه فرق؟

ketabton.com - The Digital Library

نـو پـه دې زمـا خـوږه وروره دا خبـري پرېـږده، اولـس بـې وقوفـه کړه، په دې کي زموږ ګټه ده.

مـلازم پو ښـتنه ځينـي وکـړه ! لاکـن مـا خـو اورېـدلي دي چـي کـاهن اعظـم (لـوی عـالم) پـه خپلـه د غـويي د عبـادت پرستۍ خـاص په حق کي نه دی؟

کاهن په ځواب کي ورته او وئيل !

زهٔ پـه دې نـه يـم خبـر، خـو کـه داسـي وي نـو د هغـهٔ مازغـه خـراب شـوي دي.......... هغـهٔ بايـد چـي لـه خپلـي زمـه واری څخـه لـري کـړل شـي.......... داسـي خلـګ د مصـلحت او د ملکـي مفـاد دښـمنان دي.......... د هغـهٔ ختمـول بـه ډېـر ګټـور وي.......... سـبا جشـن ايـبس (د ايـبس د زوکـړي ورځ) دی، مـوږ تـه پکـار دی چـي د بـزرګ غـويي جلـوس پـه ډېـر دربـي راوباسو....... اولس په دهوکه کي ساتل تر دې ښه کار نشته.

پـه ښـار کـي جشـن ايـبس پـه ډېـر جـوش و خـروش سـره لمانځـل کېـدی. سـهار وختـي داسـو ډېـر ښائسـته بـزرګ ايـبس جـوړ شـوی د عبـادت خـانې راووت........ د عقيـدت منـدانو يـو سـېلاب پـر دهٔ رامـات شـو........ ډېـر وخت پـس و جلـوس تـه دا موقـع راغلـه چـي هغـه روان شـي........ د جلـوس لـه مخـه د عبـادت خـانې کاهنـان (عـالمـان) پـه يـوه نـهٔ پوهېـدونکي ژبـه يـې ترانـې وئيلـې او روان وو....... پـه کوڅـو کـي د پښـې اېښـودلو ځـای نـهٔ........ د کـورو پـر بـامونو ښـځي او ماشـومان ولاړ پـر بـزرګ غـويي (داسـو) بانـدي يې ګلان پاشل.

د داسـو مالـک (بزګـر) هـم پـه دې ورځ د غـوا (د داسـو مـور) د خرڅولـو د پـاره ښـار تـه راغلـی ؤ........ هغـه چـي دا جلـوس وليـدو نو د غوا سره يوې خوا ته اودرېدو.

ketabton.com - The Digital Library

داسو چې کله د دوی له ځنګ سره تېرېدی نو يې پر خپل مالک (بزګر) او په موریې سترګي ولګېدې........ نابېره يې وروځغاستل................ کاهنانو (عالمان) د دهٔ د نیولو ډېر کوشش اوکړ......... خو هغه د دوی په لاس نه راغی......... بزګر د دهٔ (داسو) د هرکلي د پاره ور مخ ته شو او په زګېروي يې ورته اووئیل!

تهٔ څومره بد نصیبه يې داسو! خلګ تا خپل خدای جوړول غواړي او تهٔ يې چې له ما سره مینه کوې، او پر خپل بزرګ ژوند باندي تهٔ و هغه طبعي ژوند ته ترجیح ورکوې.؟

کاهن چې کله دا واورېدل نو په چغو شو! د دې کافر سر ور پرېکړی......... دی زموږ د خدای توهین کوي.

د عقیدت مندانو یو هجوم پر دهٔ رامات شو........که پولیس نه وایې نو دې خلګو به واقعي دی وژلی وای.

پولیس دی د خلګو څه خلاص کړی او تهانې ته يې راوستی.

تهانه دار ورته وئیل!

پر تا د کفر الزام لګېدلی دی، تا بزرګ غویي ته د داسو په غلیظ نوم ورغږ کړي دي.

هو! د هغه نوم داسو دی، هغه زما غویی دی، دې خلګو زما غویی په بدماشۍ له ما څخه راوستی.

تهٔ یا د بزرګ ایبس توهین کوې......... تهانه دار په غصه ورته اووئیل.

کومه خبره چې وه ما درته عرض کړه........ زهٔ رښتیا وایم د دهٔ نوم داسو دی.

ketabton.com - The Digital Library

اې کم عقله هر ځای رښتیا نهٔ وئیل کیږي.
نو ته دا غواړې چې زهٔ دلته دروا غ اوو ایم.؟
نـا ! خـو بیـا هـم تاتـه دا حـق نشـته چـې د نـورو خلګـو مـذهبي جذبات مجروح کړې.
دا نور څوک دي ؟
موږ ټول، د دې ملت وګړي.
ولې زهٔ د دې ملت وګړی نه یم ؟
څهٔ، څه دي اووئیل؟
تاسـو مهربـاني وکـړی زمـا غـویی ماتـه ځنـي راکـړی........ زهٔ له دې ځایه ځم.
کـم عقلـه کلـه چـې د ملـت خبـره اوشـي نـو د هغـه څـه مـراد یـوه خاصه طبقه، ستا رنګه غریب بزګر د ملت وګړی نهٔ شي کېدای.
بزګـریـې د پـولیس پـه حفاظـت کـي د کـاهن اعظـم (لـوی عـالم) پـه مـخ کـي پـېښ کـړو............ هغـه د څـه سـوال او ځـواب پـس ورته اووئیل چې !
تـا د حکمرانـې طبقـې د جـذباتو تـوهین وکـړ............ دا تـا ښه نه وکړو.
ولې زما هیڅ جذبات نشته؟
ستـا خبـره هـم پـر خپـل ځـای ټهیـک ده.......... خـو تاتـه دا نـهٔ پکار چې تا دا خلګ مشتعل کړي وای.
ښـه ! نـو تـه غـواړې چـې زهٔ پـه څـه خبـر نـهٔ خبـر د دوی پـه عقیـده یقین وکړم.
نـا، زمـا ګرانـه نـا.......... زهٔ دا نـهٔ غـوارم.......... زهٔ وایـم چــې دا ژونـــد د مختلفـــو خوندونــه څـــه ډک شـــوی دی.......... باطـل د زرګونـو کلونـو څـه د انسـان پـه زړهٔ کـي خپـل ځـای جـوړ کـړی

ketabton.com - The Digital Library

دی............ پـه دوی کـي دومـره صـلاحیت نشـته چـي حـق وپېژنـي........... کـه څـوک د دوی لـه مخـه د درواغـو پـرده لـري کـول اوغـواړي نـو دوی فـوراً د هغـه د سـر د مـاتولو پسـې را روان شـي....... زهٔ تـا د دې ظالمـانو بـچ کـول غـواړم.......... وایـه زهٔ ستا څه مدد کولی شم؟

زهٔ نـهٔ غـواړم چـي تـهٔ زمـا د پـاره ځـان و سـختو تـه مخـامخ کړې....... بزګر ورته اووئیل.

زهٔ د دې خـود فریبـه ژونـد څخـه بېـزاره شـوم.......... زهٔ لـه مرګـه نـه وېرېـږم.......... ولـي چـي وجـدان او ضـمیر فـتح کـول حقیقي ژوند دی.

د دې وئیلـو سـره سـم کـاهن اعظـم (لـوی عـالم) خپلـه رسـمي او روایتـي چپنـه وباسـي او یـوې خـوا تـه یـې وغورځـوي....... بزګـر د ځـان سـره کـړي او سـیدها عبـادت خـانې تـه ولاړ شـي.......... کاهنان د بزرګ اییس ترانې وایي.

کـاهن اعظـم (لـوی عـالم) پـر منبـر ودرېـږي او پـه اوچـت غـږ خلګ مخاطب کړي.

زمـا بچـو ! هغـه وخـت راغـی چـي زهٔ نـن ستاسـو مـخ تـه د زړهٔ خبـره اوکـړم.......... د دې خبـري سـره یـې حکـم اوکـړ چـي پـردې لـري کـړی.........د پـردو پـه اخـوا د بـزرګ غـویي (داسـو) غوجـل وي، چېـري چـي نـور غـویي هـم تـړل شـوي وي.......... داسـو د ټولـو غوایـو پـه مـنځ کـي پـر یـوه جګ ځـای ولاړ وي........... کـاهن اعظم (لوی عالم) د دهٔ خوا ته په اشاره اووایي چي !

دا داسـو دی.......... چـي تـر پرونـه پـوري یـو عـام غـویی ؤ.......... او نن زمونږ خدای دی.

ketabton.com - The Digital Library

مـوږ تـه پکـار دی چـې د دهٔ عبـادت اوکـړو او د دهٔ قـرب حاصـل کړو.

جـذباتي کاهنـانو کـاهن اعظـم (لـوی عـالم) و نـورو خبـرو تـه پـرې نښـودی.......... د هـري خـوا څخـه پـر کـاهن اعظـم (لـوی عـالم) باندي رامات شول.

بزګـر د دې موقـع څخـه ګټـه تـر لاس کـړه او د هغـه ځـای یـې ځـان اوباسو.

خو !

کاهن اعظم (لوی عالم) .... ؟

پای

ketabton.com - The Digital Library

ماخذات

(۱)افسانه؛ پرایه بچه......فارسي لیکوال..... جلال آل احمد.....اردو ترجمه.......بزل حق محمود............ ماخذکتاب........محرم راز

(۲)افسانه؛ ماں .... فارسي لیکوال........جهانګیرجلیلي........اردو ترجمه.......پروفېسر قاضي فضل حق محمود (مرحوم)....... ماخذکتاب.........محرم راز

(۳)افسانه؛ عاشق صادق......... فارسي لیکوال.......میر جعفرحجازي..........اردو ترجمه........ پروفېسرفضل حق محمود (مرحوم).......ماخذکتاب............محرم راز

(۴)افسانه؛ دم واپسي.........فارسي لیکوال......... مستوره افشار...........ماخذکتاب.........مجله‌فارسي..........ستارګان‌سیاه

(۵)افسانه؛ چهان، بوره، بوتل.......... فارسي لیکوال........ علي دشتي......اردو ترجمه.........پروفېسر فضل حق محمود (مرحوم)....... ماخذکتاب........محرم راز

(۶)افسانه؛ لقب........ فارسي لیکوال....... سعیدنفیسي........اردو ترجمه..... حامد حسن قادري........ماخذکتاب.......ایراني جدید افسانې

(۷)افسانه؛ خادمه........روسي لیکوال...... چیخوف........ اردو ترجمه.......سعادت حسن منټو......... ماخذکتاب.........روسي ادب کې شاهکار

ketabton.com - The Digital Library

(۸)افسانه؛ مقدس بیل........فارسي لیکوال........عبدالرحمن فرامرزي........اردو ترجمه............ پروفېسرفضل حق محمود (مرحوم)........کتاب......محرم‌راز

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English